

Saludem els republicans de Catalunya

VELLS AMICS

Avui reprèn «LA CIUTAT» la seva publicació interrompuda temps ha. Tot torna. «LA CIUTAT» va néixer en una època de lluita i de vibració ciutadana, al temps de la proclamació de la República. Instaurat el nou règim, desaparegué. Deixà el camí lliure a altres publicacions germanes o amigues a les quals se sentia unida per lligams d'afecte o de sentiments. Avui — el que són les coses — «LA CIUTAT» torna. No pas desfigurada pel temps, sinó millorada. Amb més experiència — els anys no passen endebades — i amb el ferm propòsit de complir el seu comès amb la dignitat que havia estat la seva norma.

Es per això, perquè és una continuació i no pas un diari nou, que a la capçalera d'aquesta primera pàgina s'hi lleixi «LA CIUTAT» i no cap altre nom. Això ens estalvia de presentar-nos. Això ens evita la feina, de vegades una mica feixuga, de dir als nostres lectors qui som, a què venim i el que pensem. Som amics de temps, vells amics, i ens coneixem prou. Sabem — no cal que ningú ens en faci retrè — que el nostre diari, el diari dels que el llegiu i dels que el fem, no serà potser, aquell diari complet que tots voldríem. És qüestió de paciència, de bona voluntat i, sobretot, de comprensió. La capçalera vermella, en aquest cas, té la significació d'un senyal. Cada hora té els seus imperatius, cada circumstància, les seves exigències. Ara és hora de serenitat. Són moments de meditació. De molta meditació. Com a catalans i com a republicans que som. Com a homes conscients i com a ciutadans no pas de Barcelona, sinó de Catalunya.

Esperem — i ho demanem amb tots els respectes que calgui — que ens serà permès, des d'aquest lloc, saludar els amics, els companys, els familiars que circumstancialment no són entre nosaltres. Que ens serà permès, també de recordar els que ja no hi seran mai més. Hom no pot desprender-se d'uns afectes, d'uns sentiments que vénen d'anys, sense més ni més. Seguiu el nostre camí, a estones planer, a estones costerut i accidentat, amb la decisió del que perseguir una fita visible i palpable. Com més costa un fill, més se l'estima la mare. Com més difícil és el camí, més deïta a devorarlo.

«LA CIUTAT» reapareix en moments difícils. I aquesta circumstància ha d'ésser d'efectes reactius per als que la fem. En les hores difícils els homes es coneixen i ara ens podem conèixer a nosaltres.

Amics tots, salut!

A Mèxic continuen les detencions de bisbes i clerecia catòlica

Mèxic, 12. — El procurador general de la República, senyor Fortes Gil, ha ordenat la detenció de monsenyor Leopold Ruiz Flores, delegat del Sant Pare a Mèxic, i de monsenyor Josep Jesús Manrique i Zárate, bisbe de Huejutla (Estat d'Hidalgo). Hom els acusa de fomentar la sedició entre la clerecia catòlica.

Poques hores abans de la seva detenció, monsenyor Ruiz Flores publicà una carta oberta, en la qual es refutaven les acusacions del Govern contra l'Església i els catòlics en general, i es declarava formalment que tant aquells com aquests estaven completament al marge de l'acusació de que se'ls fa objecte tot presentant-los com a elements revolucionaris. Afegeia l'esmentat interessant document — que transmeteren íntegrament els corresponents dels Estats Units — que els catòlics mexicans saben perfectament que l'Església no desitja adquirir el reconeixement dels seus drets per mitjans revolucionaris.

Mentrestant, la persecució s'intensifica arreu del país. A les Chiapas, les autoritats han cremat públicament totes les imatges religioses extretes dels temples clausurats.

A Las Chiapas és on es mostra amb més fermesa l'ofensiva contra els catòlics. Han estat expulsats tots els clergues, els quals han hagut de refugiar-se a Guatemala, i s'han practicat nombroses detencions de religiosos i fidels.

Tots els edificis catòlics estan a poder de les autoritats.

Davant el plebiscit del Sarre Anglaterra prepara una policia especial per al manteniment de l'ordre al territori del Sarre

Londres, 12. — Davant la proximitat de la celebració del plebiscit del territori del Sarre, allò que ha preocupat més les altes personalitats de la Societat de Nacions enteses a carregar de l'organització de dita consulta popular, ha estat indubtablement el problema del manteniment de l'ordre públic en el territori sobre la base d'una absoluta neutralitat.

Com hom recordarà, la Societat de Nacions sollicità del Govern confederal de Suïssa el recrutament d'una força policíaca capaç de mantenir l'ordre en l'esmentat territori. Com que el Govern de Suïssa creu que la prestació d'aquest servei podria posar en perill la seva neutralitat tradicional, per ésser facilíssim en dites circumstàncies una intel·ligència amb els Governes alemany o francès, el Comitè especial internacional sollicità del Govern anglès l'organització d'una milícia en el mateix sentit.

A les primeres negatives del Govern anglès, seguí un llarg silenci, que ha acabat amb una notícia important que publica el Daily Mail, el qual diu poder assegurar fonamentadament que actualment el Foreign Office es veu ocupant amb molta cura del recrutament d'oficials de reserva de l'exèrcit anglès, per a formar les forces de policia del Sarre durant la celebració del plebiscit.

Els oficials reservistes anglesos, que al Sarre tindran el grau de capità o de tinent i guanyaran de 60 a 70 lliures esterlines mensuals, hauran de tenir més de 45 anys d'edat, i hauran de conèixer perfectament l'idioma alemany.

Als treballs d'organització d'aquesta força són efectuant pel Foreign Office amb molta cura i reserva, per tal de no alarmar l'opinió pública, la qual, evidentment, a Anglaterra, es pronuncia a favor de la neutralitat anglesa davant el Sarre.

Crisi del Govern belga

Brussel·les, 12. — Confirmant les notícies anteriorment comunicades, s'afirma que el Govern està virtualment en crisi, i que aquesta és inevitable.

Als cercles polítics es creu que a menys que la situació s'arrangi inopinadament aquesta nit o demà al matí, a la sessió parlamentària de la tarda el Govern anunciarà la seva dimissió a la Cambra.

A complir condemna

Han arribat a Càdiz els comandants Sala i Bosch i els capitans Escofet, López i Luengo

Càdiz, 12. — Diumenge a la tarda entrà en aquest port el destructor «Almirante Balsega», procedent de Barcelona. L'arribada d'aquest vaixell de guerra havia estat anunciada oportunament el qual porta a bord diversos oficials condemnats pels recents Consells de guerra celebrats a Barcelona.

Al port s'havien adoptat bastants precaucions. El vaixell ha emprat per tal de cobrir la distància entre Barcelona i Càdiz, 18 hores.

Un capità i sis parelles de la Guardia civil es feren càrrec dels condemnats i els traslladaren al Castell de Santa Caterina, on ingressaren ocupant les cel·les que els havien estat preparades, a les set de la tarda.

Els condemnats que han ingressat al Castell de Santa Caterina, són els comandants Francesc Bosch i Ricard Salas, i els capitans Frederic Escofet, Francesc López i Lleó Luengo.

L'equip del F. C. Barcelona, degà del futbol català, ha obtingut altra vegada el Campionat de Catalunya. Heus ací el conjunt que actuà diumenge passat a Sarrià. (Foto Puig Farran)

CATALUNYA

Aquesta vegada, passat el gran trontol de les jornades catalanes d'octubre, predomina, dins l'Estat espanyol, el parer que Catalunya ha de seguir tenint una autonomia més o menys ampla. Els de la menor amplitud potser són més que els de l'amplitud major. Però els qui a cara descoberta demanen l'anul·lació total de les nostres institucions i de les llibertats són ben pocs.

Ara no han estat pronunciades a les Corts espanyoles ni han estat escrites als periòdics madrilenys, paraules com aquelles que un dia pronuncià el famós senyor Sagasta en ple Parlament: «En Espanya no hay regiones; no hay más que provincias.» Concepció que Alfons el Darrer expressava, al començament de la dictadura, amb el seu brindis davant el senyor Puig i Cadafalch: «Por las cuatro provincias catalanas!»

Ací hi ha Catalunya. Ara tothom ho reconeix. Ho reconeixen els uns per al blâme, els altres per a la lloanga, els altres per a la pura constatació objectiva. Ho reconeixen tothom. Ho reconeixen els partits, els periòdics, els ciutadans.

El modest mot de «regió», que Sagasta, des del punt de mira unitari, rebutjava i maleia, és dins als textos constitucionals i estatutaris de la República espanyola.

Ací hi ha Catalunya. Doneu-li, en l'aspecte polític o històric o científic, el caràcter que vulgueu. El fet és que Catalunya existeix, i viu, i perdura. Per això ningú no pretén avui que la Generalitat creada l'any 1931 mori com la Mancomunitat creada l'any 1914. Els qui actualment treballen, segons sembla, en conjuntar un règim d'interinitat asseguren que llur feina és la d'un simple i provisional redreç.

De segur que nosaltres no estarem d'acord amb el contingut concret del redreç que es prepara. Considerem que no caldria altra cosa sinó fer entrar en joc les disposicions estatutàries i legals per a restablir la normalitat política a Catalunya. Però no ens és avinent el discutir ara aquest punt importantíssim. La cosa profundament significativa, al nostre entendre, és que s'ha generalitzat la convicció que Catalunya és una entitat moral d'una vitalitat prou notòria per a promoure la unanimitat pràctica en la reconeixença de la necessitat d'un règim propi.

Jurídicament, políticament i democràticament, la vigència de la Constitució i de l'Estatut implica l'aplicació de llurs respectives disposicions. Tot allò que es faci o es desfaci en aquest terreny haurà d'ésser discutit en el seu dia. Tanmateix no hi ha perill que es torni a dir que Catalunya no existeix, que només existien les quatre províncies catalanes.

Hi ha Catalunya. Hi ha Catalunya quan l'autonomia és plena, quan és limitada i quan és nul·la. Hi ha Catalunya sempre. Optimisme, doncs? Sí. Un optimisme més fort que els dolors i les caigudes. Un optimisme més durador que les noves plantes i els redreços. Un optimisme que troba la seva fórmula en aquella invocació triplicada de l'inoblidable Martí i Julià: Catalunya, Catalunya i Catalunya!

A. ROVIRA i VIRGILI

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

Acordà que el nomenament de delegat del Govern a Catalunya el faci el mateix Govern i aixecà la suspensió de «El Diluvió» i «La Publicitat»

Es suprimeix la censura parlamentària

DECLARACIONS DEL SENYOR LERROUX ABANS DEL CONSELL

Madrid, 12. — A les cinc de la tarda arribà a la Presidència el senyor Lerroux.

Els periodistes li demanaren notícies i digué que no sabia res.

—Es tractarà en el Consell del dictamen emès per la ponència ministerial sobre la situació de Catalunya? — preguntà un informador.

—Jo així ho espero — respongué el cap del Govern.

—I referent a aquest assumpte, es farà el nomenament de delegat a Catalunya o aquest nomenament el farà la Cambra?

—En una de les propostes que hi ha, es diu que el nomenament el dictaria la Cambra, però jo en porto una altra en la qual el nomenament es fa pel Govern. Així és que no sé en definitiva què s'acordarà.

Després li preguntaren si coneixia la nota del senyor Albornoz.

—Sí que la coneix — respongué —. La coneix des d'ahir i vaig creure que es publicaria en la «Hoja Oficial» d'avui, però he vist que no ho ha fet, i potser aquesta nit la publicui la Premsa. Jo tenia interès que fos insertada, fins al punt que vaig cridar per telèfon al Governador civil per tal de dir-li que si dins de les normes que se segueixen per a la censura servia d'alguna cosa la meua indicació, pregava que deixés la seva publicació.

Es considera atacat el senyor Albornoz i es defensa i jo no puc ne-

gar-li aquest dret. S'ha sentit molest per les paraules que vaig pronunciar el dia abans, i en la seva nota puntualitza. Es basa en el fet que el Parlament no ha acceptat la dimissió, però per a mi és igual que es doni per assabentat.

Això, senyors, em recorda aquell adagi que diu: «La habilitad del barbero consistia en sacar patilla donde no hay pelo.» I res més.

Madrid, 12. — En arribar el ministre de la Guerra a la Presidència per tal d'assistir al Consell, els periodistes li preguntaren si en la conferència celebrada amb el general Gómez Morato havien tractat d'afers d'importància, i el senyor Hidalgo es limità a respondre que solament havien parlat de coses corrents.

—Porteu decrets d'importància al Consell de Ministres?

—No, solament coses normals.

—El general Gómez Morato se n'entornarà aviat cap al Marroc?

—No ho sé.

Quan arribà el ministre de la Governació digué als informadors que, després de parlar amb ells al migdia, no havia rebut cap notícia d'interès.

Hom li preguntà prop de l'ingrés al cos de policia dels agents que foren nomenats per la Generalitat de Catalunya.

—Entre les propostions que porto avui al Consell — digué el senyor Vaquero — n'hi ha una que tracta d'aquesta qüestió. En la referència

oficiosa, en acabar, ja veteu de quina manera s'ha resolt.

—Es que hom diu — insistí un periodista — que el senyor Benzo, que estigué a Barcelona, portava el propòsit de fer que els esmentats agents ingressessin a l'escala de la policia de l'Estat, mitjançant un curs abreviat a l'Escola de Madrid.

—No us impacienteu — respongué el ministre — perquè és un dels aspectes que porto a les ponències, que, com us he dit, sotmeto avui a l'aprovació del Consell. I mentre no estigué resolta, no puc avançar res.

En aquell moment entrà el ministre de Comunicacions, i en preguntar-li si portava alguna proposta referent al projecte de Llei de Premsa, respongué que el ponent que entén en aquest assumpte era el ministre de la Governació.

En la propera setmana jo sotmetré el cas de la Premsa estrangera i la transmissió de notícies des d'Espanya.

Els altres ministres no feren cap manifestació. El Consell de ministres quedà reunit als volts de les sis de la tarda.

A les nou de la nit acabà el Consell de ministres.

El ministre de Justícia, senyor Aizpín, manifestà als periodistes que en efecte, havien tractat de l'alecament de la premsa censurada en les sessions de Corts, però que el senyor Lerroux seria qui donaria la referència del Consell.

Un periodista va preguntar-li si havia acabat l'estudi i aprovació de la Ponència referent a Catalunya, i el ministre respongué que s'havia aprovat en gran part i que es presentaria ràpidament a les Corts. Cal esperar que torni el President de la República per tal que signi l'oportuna autorització.

El nomenament de delegat del Govern, el farà el Govern o les Corts?

—El Govern — contestà el senyor Aizpín. — Però, en fi, ja es determinarà referent a això.

Un altre periodista li preguntà si s'havien ocupat de l'organització del Tribunal Suprem.

—Sí, i també d'una disposició addicional de la Constitució que es

LES CORTS

L'ordre del dia per a la sessió d'avui

Madrid, 12. — L'ordre del dia a la sessió de demà del Congrés és el següent:

Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de despeses de les obligacions generals de l'Estat per a l'any 1935.

Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de despeses de les obligacions dels departaments ministerials per a l'any 1935, de les seccions següents:

Secció segona. — Ministeri d'Estat. Vot particular del senyor Rodríguez de Viguri.

Secció tercera. — Ministeri de Justícia.

Secció cinquena. — Ministeri de Marina.

Secció 12. — Ministeri de Comunicacions.

Secció 15. — Participació de corporacions i particulars d'ingressos de l'Estat.

Dictamen de la Comissió de la Presidència, novament redactat, sobre el projecte de llei d'Incompatibilitats. Vots particulars dels senyors Calvet, Alvarez Robles, Lazcano, Alonso de Armijo i Picaeva a l'article 1er., i dels senyors Fellicena i Acuña, i senyora Nelken, als articles 1er., 2on. i 3on.

Dictamen de la Comissió d'Agricultura sobre el projecte de Llei donant caràcter de tal al decret del 19 de gener de l'any en curs pel qual s'establen noves normes per al funcionament de l'Institut del Foment del Cultiu Cotoner. Informe de la Comissió de Finances.

Projecte de Reglament de les Corts redactat per la Comissió. Vots particulars dels senyors Alonso de Armijo, Besteiro i Pedregal.

Dictamen de la Comissió d'Hiscenda sobre la proposta de llei modificadora dels articles de l'Estatut municipal. Vots particulars dels senyors Gatz i Ruiz Valdepeñas.

Dictamen de la Comissió de Justícia sobre el projecte de llei modificadora de les disposicions i preceptes que fins ara venen regint per tal d'evitar la tinença il·lícita d'armes i explosius. Vot particular del senyor Reig.

Dictamen de la Comissió d'Agricultura sobre el projecte de llei de protecció a parellers i petits llauradors.

EL NOU GOVERN FRANCÉS

El ministeri Flandin ha estat presentat al President de la República. Heuvs-el-aol, fotografiat a la sortida de l'Elisi.

D'esquerra a dreta, primer rengle: German Martin, Marcel Regnier, Edouard Herriot, P. E. Flandin, President del Consell; Lluís Marin, Pere Laval, M. Mallarmé

Segon rengle: Enrio Roy, Lluís Rollin, Jordi Pernot, B. Pradier, Marchandeau, Queuille, Jordi Mandel

Tercer rengle: Pietri, general Doinin; General Maurin; Casser, Jordi Rivellat, William Bertrand i Pau Jacquier

(Foto. Grafinform)

Alemanya tornaria a la Societat de Nacions si se li reconeixia la igualtat de drets

Berlin, 12. — El «Berliner Tageblatt» publica un llarg article editorial sobre la situació d'Alemanya en l'actualitat i especialment en el que es refereix a la seva retirada de la Societat de Nacions.

En aquest article es lamenta que Alemanya hagi quedat aïllada internacionalment i es posa de relleu la gran importància de la Societat de Nacions com a punt de concentració de tots els punts de vista internacionals, amb la qual cosa — diu en aquest editorial — s'eviten obtuses interpretacions.

Els elements oficials d'Alemanya insisteixen aquests dies que no volen tornar a Ginebra, però l'article del «Berliner Tageblatt» és considerat per alguns observadors polítics com a indicació d'un desig secret d'Alemanya de tornar a la Societat de Nacions mentre, naturalment, li fos reconeguda pràcticament la igualtat de drets.

En aquest article editorial, signat per Paul Schaffer, redactor cap de l'esmentat periòdic, s'expressa l'opinió de que l'absència del Japó no pugui perdurar indefinidament i que és probable que en un moment donat els Estats Units decidiran entrar a l'organisme de Ginebra. Si això ocorregués, l'aïllament d'Alemanya seria molt més acusat. L'article diu que, en la seva opinió, Alemanya tornaria a Ginebra amb la sola condició que se li atorgués la igualtat de drets.

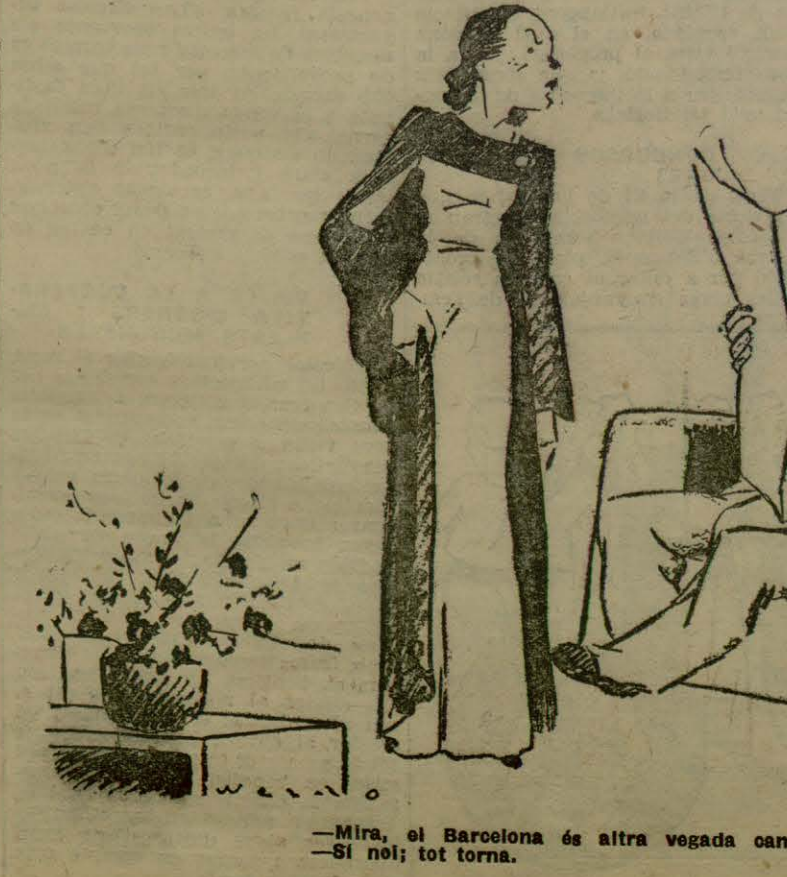
L'esmentat article acaba amb el paragraf següent:

«Sigui com sigui, la Societat de Nacions ha d'ésser considerada tal com és. Adoleix de totes les imperfeccions inherents a totes les obres humanes però té una indubtable importància política. En el gran debat que nosaltres estem sostenint sense freua contra la major part d'Europa, la Societat de Nacions constitueix un element importantíssim que s'ha de tenir en compte. En aquests moments en que nosaltres estem lluny, hem de concentrar la nostra atenció demunt Ginebra per tal que no sigui ditant el que se'ns deu.»

POLITICA CATALANA

UNA DECLARACIO DEL SR. PERE COROMINES

El senyor Pere Coromines, ha declarat, a prec de les més destacades personalitats de l'Esquerra que estan detingudes que, salvant tota la independència i les opinions de representants polítics afiliats a l'Esquerra que estan en llibertat i poden actuar políticament, no pot ningú atribuir-se llur representació. Creuen les personalitats detingudes, a més d'això, que s'han produït fets nous i que caldrà orientar sobre ells en l'esdevenir la política a Catalunya, i es reserven el dret d'explicar en el seu dia la seva actitud i la de tots.

—Mira, el Barcelona és altra vegada campió. —Sí noi; tot torna.

COMERÇ I FINANCES - LA BORSA

ARQUES SOLER d'un sol BLOC MASSIS AMB BLINDATJE (patentat) incombustible i impermeable amb el SOPLET

CANVIS DE MONEDES

Table with exchange rates for various currencies: Lliures, Francs, Dollars, etc.

Borsi del mati Nord, 52'60, 52'20, 52'30; Alacant, 41'00, 40'80, 40'90; Transversal, 21'00, 20'75, 21'00; Colonial, 44'50, 44'75; Explosius, 115'25, 114'75, 115'00; Rif, 56'25, 56'35; Algües, 174, 174'15; Chade, 367, 365.

Borsa de la tarda Nord, 52'40, 52'25, 52'50; Alacant, 40'80, 41'10; Rif, 56'25, 56'65; Explosius, 115, 114'85; Docks, 15'75; Sucres, 37'75, 38'15; Filipines, 47'00, 48'00, 47'75; Algües, 174, 174'25; Plates, 15'00; Filipines, 306, 304; Chade, 365, 364.

Borsa oficial Nord, 52'30, 52'35; Alacant, 41'00 Chade, 336'00; Chade D, 72'20; Chade E, 71'20; Filipines, 306, 305; Explosius, 114'75; Sucres, 38'00; Sevillana d'Electricitat, 72'00, paritat; Marroc, 5 per 100, 83'50, operacions.

SABADELL

DEFUNCIO Alguns veïns del carrer de la Burriana s'adonaren que feia alguns dies que no s'obria la casa número 19 en Cany qual vivia tot sol Andreu Xarar, de 53 anys, solter, com que tampoc no havien vist aquest, aversaren la policia i aquesta s'hi presentà i trobà l'esmentat veï mort a terra. Per ordre judicial el cadàver fou traslladat al dipòsit.

CANET DE MAR

L'ESCOLA DE TEIXITS Divendres passat el president accidental de la Generalitat de Catalunya visità l'Escola de Teixits de Funt, on fou rebut pel senyor alcalde i pel Comitè Executiu del Patronat, els quals, junt amb el director de l'Escola, senyor Muller, li feren els honors i l'acompanyaren en la visita de la seva visita al local, instal·lacions i obres d'ampliació.

El president escoltà atentament l'explicació dels plans per al futur, quant a funcionament d'una Exposició permanent de novetats de màquina. Així mateix se li exposà la necessitat de poder comptar amb els cabals necessaris per a l'acabament de les obres d'ampliació ja començades.

S'interessà per l'ensenyament de les classes humanes i se l'informà d'un servei d'automòbils, gairebé gratuït, des de Calera i Matajor, per a difondre, facilitant l'assistència a les classes nocturnes, els beneficis de l'Escola entre els obrers de la Comarca. Se li donà, també, informe sobre diverses boques de la Generalitat i de l'Ajuntament de Canet de Mar, les quals permeten a una quantitat de joves de cursar en les classes diàries els estudis necessaris per a la carrera de tècnics en teixits de punt, la qual cosa els va complaure extraordinàriament.

Per a donar una idea de la importància que té, a Espanya, aquesta indústria, se li remarcà que solament a les comarques barcelonines es calcula que existeixen uns 500 fabricants d'aquest ram, la qual cosa justifica la instal·lació d'aquesta Escola i el seu emplaçament.

DE L'INTENT DE VAGA GENERAL DE LA SETMANA PASSADA ALTRES NOVES Dimercres de la setmana passada s'intentà una vaga general de protesta, que no reeixí en el que fa referència a la localitat.

Paquets d'aquesta vaga fallida són l'assalt a mà armada a la fàbrica de vidre pla C.E.L.O. per individus emmarcats, els quals sols aconseguiren posar en acció la policia, els carabiners i la guàrdia civil.

El dijous l'atur fou més intens, si bé després la força pública obligà a treballar els obrers de les fàbriques locals.

Es practicaren algunes detencions. Sembla que el servei d'automòbils local tornarà a mans de l'empresa primitiva que l'exploitava.

La nova temporada de cinema al Liceu Dalmau, rebé els periodistes i els digué que no tenia coses importants a notificar-los.

Manifestà que havent arribat a conèixer-se que no es complien gaire les ordres donades pertocant la prohibició de fumar i escupir als carrers i carrils, reiterar les ordres, i que està disposat a imposar les sancions corresponents als qui deixin d'exercir la deguda acció per a privar-ho.

Acabà dient que descomençà tot el que es refereix a la reconstitució de l'Ajuntament.

LA FAÇANA DE L'AJUNTAMENT Ahir al matí començà els treballs per a reparar els desperfectes que apareixien a la façana del Palau de l'Ajuntament d'ençà del dia 7 d'octubre passat, a conseqüència de les canonades que hi foren tirades la nit del dia 7 del dit mes.

L'IMPOST D'INQUILINAT La secretaria particular del senyor Martínez Herrer, ha facilitat la nota següent: «Un diari del vespre, es lamenta que, malgrat les rebalces que alguns llogaters han obtingut en els preus de lloguer, que la rebalça excedeix del 15 per 100 s'obliga als contribuents a presentar instància sol·licitant que se'ls apliqui la quota que correspongui d'acord amb el nou contracte.

Aquesta Alcaldia ha de significar que aquesta tramitació dimana de l'Ordenança per a l'aplicació de l'arbitri, la qual preveu que quan la rebalça del lloguer no excedeix de l'esmentat percentatge, l'Oficina corresponent pot resoldre-ho però quan excedeix del 15 per 100, donada la seva importància ha de resoldre-ho l'Ajuntament.

No obstant, quan el preu que figura al contracte és inferior a la renda assignada al pis pel Registre Fiscal, l'Administració Municipal aplica l'arbitri en relació al valor del Registre Fiscal, essent aquest document contractat per la Hisenda de l'Estat, mitjançant tramitació molt regulada, en el qual es dona sempre vista al propietari, per a la seva impugnació, ja que constitueix la base per a la imposició de la contribució territorial.

CONCURSOS PER A OBRES Fins el dia 21 de l'actual mes, a les dotze del migdia, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció d'Exampnia, plets de proposició per a optar al concurs relatiu a les obres d'arranjament de l'em-

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIABLES

Table with columns: Deutes de l'Estat, ANGA, Ant. Avul. Interior 4 1/2 % A, 88 75, 88 50.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. Aplicacions ELEC. 6 1/2 %, 85, 89.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

Table with columns: Obligacions Industrials, Ant. Avul. F. C. de Catalunya 5 1/2 %, 58, 57.

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIABLES

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Céd. 7 1/2 % Costa Rica, 13, 13.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

Table with columns: Deutes d'obligacions, Ant. Avul. Nord Espanya 1 a 3 1/2 %, 54 15, 58 15.

MAS & ROCA CAMISERS 16 FONTANELLA 16 24 PORTAFERRISSA 26 Rebudes les novetats de la present temporada

COMARQUES SANT ADRIA DEL BESOS

LICEU DALMAU DIDACTA I LINGUAPHONE

LA DIDDA Los encadenados

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables

MAS & ROCA CAMISERS 16 FONTANELLA 16 24 PORTAFERRISSA 26 Rebudes les novetats de la present temporada

COMARQUES SANT ADRIA DEL BESOS

LICEU DALMAU DIDACTA I LINGUAPHONE

LA DIDDA Los encadenados

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

TEATRE ROMEA Temporada catalana organitzada i impulsada per l'Empresa FERNANDEZ - BURGAS, Director d'escena: CARLES CAPDEVILA

La Plaça de Sant Joan comèdia en tres actes i en vers de Josep Maria de Sagarra - Una obra i un gran conjunt. - Demà, tarda i nit: LA PLAÇA DE SANT JOAN

Teatre Poliorama Temporada oficial de TEATRE CATALA

Les ales del temps Dijous, nit, estrena de la comèdia de Lluís Elías: MADAME

L'assassinat del carrer 42 Teatre modern d'estil americà Intriga i comicitat 40 personatges a escena. Sump-tuosa decoració

LA DIDDA Los encadenados Demà, dimecres, tarda i nit, darreres representacions de l'obra de gran èxit

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

TEATRE COMIC Gran Compañia de Revistes

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero

Gran Teatre Espanyol

Avui, dimarts, tarda, a les 5. Entrada i butaca, una pesseta: UN CAS... INTERESSANT O LA MEVA DONA NO ES LA MEVA DONA

Teatre Novetats Gran Compañia Lirica de LLUIS GALVO

Curro Gallardo Sorollós triomf de PAU HERGOS I RICARD MAYRAL

Teatre Barcelona Compañia LOPEZ HEREDIA - ASQUERINO

EL RIO DORMIDO Nit, a un quart d'onze, la comèdia en tres actes de Benavente

EL PAN COMIDO EN LA MANO gran èxit d'interpretació

CINEMES Cinéma PARIS Av. Pta. Anso, 11 i 13. Tel. 14544

La virgen de la Roca (El miracle de Lourdes) REVISTA FEMENINA

Asi gusta trabajar Grandios exit del super-film: BOLETO

FANTASIO Avui, tarda, a les 4 i nit, a les deu. Estrena de l'interessantíssim film:

SOLA CON SU AMOR per Silvia Sidney

SALONS CINAES TIVOLI - 4 tarda i 10 nit: LA BATALLA, Charles Boyer i Anna-Bell

CATALUNYA - 4 tarda i 10 nit: SOR ANGELICA, en espanyol, Lluís Vireos, 4 i 6'30 tarda, 10'45 nit

KURSAAL - 4 tarda i 9'45 nit: EL BESO DE LA MUERTE, David Mannes, 5'20 tarda i 9'45 nit: EL PRINCIPE ENCANTADOR, 4 i 6'35 tarda, 11'05 nit

ACTUALITATS - Continua de 3 tarda a una matinal: Noticiaris, Reportatges Fox i CARRAS BLANCS

PATHE PALACE - Continua 4 tarda: EL TRIANGULO DE FUEGO, 4'10 tarda i 8'30 nit; CAPITAN D'ARAGON, 5'30 tarda i 9'45 nit; SINFONIA DE AMOR, John Boles, 6'40 tarda i 11 nit

EXCELSIOR - 4 tarda i 9'30 nit: LA TUVE MIS BRAZOS, Y'40 tarda; CAPITAN D'ARAGON, 5'20 tarda i 9'45 nit; SINFONIA DE AMOR, John Boles, 6'35 tarda i 10'55 nit

PUBLI - CINEMA Sessió continuada. Selent. UNA PESSETA. NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

VARIETATS Frontó Principal Palace Demà, tarda, a les 4'15. Debut d'Argarite i Ibarlucea i ARGARITE - TRODORO contra URIBARRE

Frontó Novetats Demà, dimarts, tarda, a les 4: GALLARTA II - URZAY contra CHEQUITO BILBAO - LEONA - Nit, a les 10'15: SOLOZABAL - CHEQUITO GALLARTA, contra ARAQUISTAIN - QUINTANA I - Detalls per cartells.

EDEN CONCERT Nova empresa Nou de la Rambla, 12. Tel. 1923

CARMEN VARGAS Estrella del ball escalfat NANIN caricat còmic MARUJA TOMAS Miss frivolitat 1934

LA GEPERUDA PEL CARRER Té la cara bonica; desperta admiració i llàstima al mateix temps. Aquests defectes tan perjudicials per a les senyorettes poden evitar-se amb el tractament racional científic comparable al del jardiner que corregeix els defectes de l'arbre jove

LA GEPERUDA PEL CARRER Té la cara bonica; desperta admiració i llàstima al mateix temps. Aquests defectes tan perjudicials per a les senyorettes poden evitar-se amb el tractament racional científic comparable al del jardiner que corregeix els defectes de l'arbre jove

LA GEPERUDA PEL CARRER Té la cara bonica; desperta admiració i llàstima al mateix temps. Aquests defectes tan perjudicials per a les senyorettes poden evitar-se amb el tractament racional científic comparable al del jardiner que corregeix els defectes de l'arbre jove

LA GEPERUDA PEL CARRER Té la cara bonica; desperta admiració i llàstima al mateix temps. Aquests defectes tan perjudicials per a les senyorettes poden evitar-se amb el tractament racional científic comparable al del jardiner que corregeix els defectes de l'arbre jove

LA CIUTAT

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració:
Ronda Universitat, 25
Telèfon 22122

PREMSA

«La Nació»
Sempre és bo per a nosaltres, homes d'esquerra, llegir la premsa de dretes. Sobretot acti on la premsa de dretes contra amb tant d'èxit...

«El Debate»
També s'ocupa dels fets de la Facultat de Medicina i diu, entre altres coses igualment divertides:

«Diario de Madrid»
«El asalto a la Facultad de Medicina». Al mismo tiempo que se venían a cabo estas revoluciones...

«Heraldo de Madrid»
«Los periódicos de las derechas españolas siguen comentando la crisis francesa con la clara intención de hablar de París para referirse a Madrid. Derecho legítimo y cuerdo también. Pero sería aún más cuerdo referirse también a la derrota de los republicanos...

«La Voz»
«Hace algunas semanas dijimos, comentando un artículo de un diario republicano de esta ciudad que era preciso desarmar, no sólo a las izquierdas sino a las derechas también. Otro diario monárquico, éste de la noche, después de haber leído el artículo, muy merecidamente, nos ha dado a conocer que también a la derecha hay peligros que deben atenderse...

«El Correo Catalán»
Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No volem a parodiar a quèlen dilo olímpicament un dia: «Espanya ha de ser catòlica...»

«El Telégraf»
«Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cuál de ellos sea el de más adecuada aplicación en España.»

«El Correo Catalán» ha de recordar que la República, segons la Constitució, si que ho és de laica, i si no ho és Espanya, segons afirma «El Correo Catalán», piyor.

«Las Noticias»
Diu Josep Carner: «L'anyses de optimistas y de pessimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«ABC»
«El Sr. Gil Robles ha tenido que sacrificar muchas cosas fundamentales al cálculo de una táctica oportunista de muy pobre resultado; ha tenido que borrar su significación y la cumbre a transacciones que le siguen, sus denuciaciones y compromisos mortales la distancia entre las predicciones de noviembre y el programa del mal menor, y empujar a la misión de la C. E. D. A.»

«COSAS DE LA EDAD»
«Ya sabes que la vieja guardia se ha rendido. — ¡Sí! pero la joven, no!» (De «El Liberal»)

pio, defende con entusiasmo al protestante Doumergue, sin decir que el protestante Doumergue quería revisar la Constitución francesa en sentido contrario al deseo revisionista de «El Debate».

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

Sota l'estat de guerra

LA CAUSA CONTRA EL SENYOR AZANA
Davant el magistrat senyor Lecea, el Fiscal del Tribunal de Cassació i el secretari senyor Ferratges, declararen ahir en la causa que hom segueix contra l'ex-President del Consell de Ministres, senyor Manuel Azana, els senyors Nicolau d'Oliver, Angulo i Brauli Solsona.

DETECCIONS A GIRONA
Han estat detinguts, a Girona, i portats a la presó, els germans senyors Enric i Emil Garcia Vigneaux. També, després de fer un rigorós escorcoll al seu domicili, fou detingut per la guàrdia civil industrial d'aquella ciutat senyor Amadeu Martinel.

TRASLLAT DE DETINGUTS A GIRONA
El diumenge, a la nit, es procedí, a Girona, al trasllat dels presos que estaven allotjats a les casernes d'Infanteria i Artilleria i als baixos de l'Audiència, a l'antiga fabrica de paper de l'Aurora, situada a uns dos quilòmetres de la capital, i la qual ha estat convenientment habilitada per al nou objecte a la qual Provisionalment se la destina. El trasllat es verificà en camions custodiats per les tropes i durà fins a les tres de la matinada. Han restat instal·lats a l'esmentat edifici 500 detinguts dels successos del passat octubre.

ES DETINGUT UN EX-ALCALDE D'OLOT
Ha estat detingut l'ex-alcalde d'Olot senyor Ramon Aubert, sobre el qual sembla que pesa l'acusació d'haver facilitat, com a delegat governatiu, a persones que exercien el càrrec de l'administració pública, la circulació d'uns fulls impresos en els quals hom invitava a la vaga general.

UN RECURS DEL DEFENSOR DEL SR. SANTALO
L'advocat senyor Puig d'Asper, defensor de l'ex-ministre de la República senyor Santalo, ha interposat recurs de suplica contra l'acord de la sala segona del Tribunal Suprem inhihibit-se a favor de la jurisdicció militar en la causa que contra l'esmentat Senyor Santalo s'ha iniciat.

A L'AUDITORIA MILITAR
Tot a mati del diumenge, a l'Auditoria Militar, es continuà rebent declaració als testimonis que havien estat prèviament oïdats.

PER DUR UNA INSIGNIA
Diumenge a la tarda fou detingut un milicista de vint-i-un anys anomenat Pere Cases i Carrens, que duia al trauc del geu una insígnia prohibida.

«El Matí»
«Troben encertada la lluita contra la F. U. E. en nom de la llibertat escolar, la qual ha de tendir a fer desaparèixer tota mena de privilegis, ja que cap privilegi pot existir en la llibertat amb l'ambient universitari. Però, per Déu, no empenyem aquesta lluita amb el nom d'ultraisme, ja que amb aquest procediment no s'aconsegueix destruir un monopoli per a establir-ne un altre. El feixisme, triomfant a tants llocs, no és desitjable, perquè porta a la llibertat ni porta als nostres interessos espirituals cristians ni a la nostra vida econòmica. Pot haver-se establert en molts països, com a resultat de processos que a casa nostra no s'han produït; però, a la llarga, no representaria més que un sistema ortopedic que al final succeiria a la llibertat, i porta als nostres interessos espirituals cristians ni a la nostra vida econòmica.»

«El Correo Catalán»
Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No volem a parodiar a quèlen dilo olímpicament un dia: «Espanya ha de ser catòlica...»

«El Telégraf»
«Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cuál de ellos sea el de más adecuada aplicación en España.»

«El Correo Catalán» ha de recordar que la República, segons la Constitució, si que ho és de laica, i si no ho és Espanya, segons afirma «El Correo Catalán», piyor.

«Las Noticias»
Diu Josep Carner: «L'anyses de optimistas y de pessimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«ABC»
«El Sr. Gil Robles ha tenido que sacrificar muchas cosas fundamentales al cálculo de una táctica oportunista de muy pobre resultado; ha tenido que borrar su significación y la cumbre a transacciones que le siguen, sus denuciaciones y compromisos mortales la distancia entre las predicciones de noviembre y el programa del mal menor, y empujar a la misión de la C. E. D. A.»

«COSAS DE LA EDAD»
«Ya sabes que la vieja guardia se ha rendido. — ¡Sí! pero la joven, no!» (De «El Liberal»)

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

PER LA LLIBERTAT D'UNS DETINGUTS
Una comissió de regidors radicals visità el delegat de l'Estat, senyor Carretes Pons, per tal d'intencionar-se per a l'alliberament d'uns detinguts.

EL DIPUTAT SR. SAURET
El diputat al Parlament de Catalunya senyor Sauret es troba detingut a la Presó de Lleida des del dia 3 d'aquest mes.

NOMENAMENT DE DEFENSOR
L'advocat senyor Manuel Thió i Rodés s'ha encarregat de la defensa dels senyors Victòria Gómez, caporal del Sometent de Sans; Ramon Ferrer, President de l'Associació de Detallistes d'Ous, Volateria i Caga; Ramon Bosc i Joan Fitó, consellers municipals de Vic; Jaume Casull, cap de la Guàrdia municipal de Badalona; Josep Tresserras, jutge municipal de Molà; Segimon Vilardell, alcalde de Mastes de Voltregà.

L'AUDITOR DESMENT UNA NOTICIA
L'auditor d'aquesta Comandància Militar pregà als periodistes que diàriament acudeixen a aquella dependència que desmenteix la notícia publicada per «La Vanguardia» d'haver estat aprovada la sentència que el Consell de Guerra dictà contra el comandant de les forces d'Assalt de la Generalitat senyor Humbert Gil Cabrera de sis mesos i un dia d'arrest.

ELS SUMARIS DE LLEIDA
Ahir a la tarda sortí cap a Lleida l'auditor de guerra senyor Ricard Ferrer, per a inspeccionar les presons d'aquella localitat i estudiar els sumaris que s'estan tramitant allí.

«El Correo Catalán»
Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No volem a parodiar a quèlen dilo olímpicament un dia: «Espanya ha de ser catòlica...»

«El Telégraf»
«Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cuál de ellos sea el de más adecuada aplicación en España.»

«El Correo Catalán» ha de recordar que la República, segons la Constitució, si que ho és de laica, i si no ho és Espanya, segons afirma «El Correo Catalán», piyor.

«Las Noticias»
Diu Josep Carner: «L'anyses de optimistas y de pessimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«ABC»
«El Sr. Gil Robles ha tenido que sacrificar muchas cosas fundamentales al cálculo de una táctica oportunista de muy pobre resultado; ha tenido que borrar su significación y la cumbre a transacciones que le siguen, sus denuciaciones y compromisos mortales la distancia entre las predicciones de noviembre y el programa del mal menor, y empujar a la misión de la C. E. D. A.»

«COSAS DE LA EDAD»
«Ya sabes que la vieja guardia se ha rendido. — ¡Sí! pero la joven, no!» (De «El Liberal»)

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

CENT PROCESSATS A TERRASSA
Ha tornat de Terrassa el jutge militar senyor Urrutia, el qual ha aplegut en una sola les causes incoades pels fets ocorreguts en aquella ciutat.

ESCORCOLL I DETENCIONS
Ahir, tardà, a conseqüència d'haver rebut la policia una denúncia que al saló de ball anomenat «L'Orcell de Foc», al carrer Consell de Cent, hi havia diverses armes amagades, practicà un escorcoll, que no donà cap resultat.

AUTE DE PROCESSAMENT I PRESO
Arran de la causa que segueix el jutge militar senyor Martínez Penàver pels fets ocorreguts al Jutjat de Guàrdia la nit del 6 d'octubre, ha estat dictat aute de processament i presó contra l'advocat senyor Xammar.

ALLIBERAMENT DE VINT-IDOS DETINGUTS
Pel jutge militar comandant senyor Galán, ahir foren posats en llibertat 22 detinguts de Sant Andreu de la Barca arran dels fets d'octubre i que eren a bord del vaixell «Uruguay».

«El Correo Catalán»
Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No volem a parodiar a quèlen dilo olímpicament un dia: «Espanya ha de ser catòlica...»

«El Telégraf»
«Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cuál de ellos sea el de más adecuada aplicación en España.»

«El Correo Catalán» ha de recordar que la República, segons la Constitució, si que ho és de laica, i si no ho és Espanya, segons afirma «El Correo Catalán», piyor.

«Las Noticias»
Diu Josep Carner: «L'anyses de optimistas y de pessimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«ABC»
«El Sr. Gil Robles ha tenido que sacrificar muchas cosas fundamentales al cálculo de una táctica oportunista de muy pobre resultado; ha tenido que borrar su significación y la cumbre a transacciones que le siguen, sus denuciaciones y compromisos mortales la distancia entre las predicciones de noviembre y el programa del mal menor, y empujar a la misión de la C. E. D. A.»

«COSAS DE LA EDAD»
«Ya sabes que la vieja guardia se ha rendido. — ¡Sí! pero la joven, no!» (De «El Liberal»)

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

Sense perdre ni una sil·laba
escollirà la conferència, el partit, la comèdia... a través d'un receptor de la Radio Corporation of America.

LA JUSTICIA
COM CINQUANTA ANYS ENRERA
Una dona víctima dels xiçots que fan «pedrades»

AUDIENCIA
PRIMERA SECCIO
Violació. — Es va celebrar, a porta tancada, una causa contra Jaume Solanas, acusat de violació. El Jurat va dictar veredicte d'innocència després d'escollir els diversos testimonis, per la qual cosa el processat va ésser absolt.

SEGONA SECCIO
Robatori. — Ricard Massip es va declarar d'acord amb la condemna d'un any, un mes i onze dies que li demanà el fiscal pel delictes de robatori.

TERCERA SECCIO
Agresió i resistència. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a sotmetre-se a un escorcoll, Rafel Farrés es presentà davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

QUARTA SECCIO
Homicidi. — Acusat de l'homicidi d'un obrer al Tibidabo, comparagué davant el Tribunal, Andreu Peña.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA
Resistència. — Davant el Tribunal d'Urgència es veté una causa contra Joan Claros i Antoni Oliva, pel suposat delictes de resistència.

NOTICIARI
Esperança Albert denuncié que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, dignu, d'unes 2.000 pessetes.

Sabotatge?
Ha estat presentada una denúncia per Llorença Sayos domiciliada al carrer de Daviz i Velarde segons la qual uns desconeguts entraren al seu domicili i després d'endur-se'n part dels mobles i alguns documents hi calaren foc i es feren escorcolls.

QUAN SERA L'OBERTURA DE CURS?
Entre l'element docent regna gran expectació quant a la pròxima obertura de curs.

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

Sense perdre ni una sil·laba
escollirà la conferència, el partit, la comèdia... a través d'un receptor de la Radio Corporation of America.

Modelos de sobretaula, econòmic, i de luxe, per a tota mena de «ondos».

LA JUSTICIA
COM CINQUANTA ANYS ENRERA
Una dona víctima dels xiçots que fan «pedrades»

AUDIENCIA
PRIMERA SECCIO
Violació. — Es va celebrar, a porta tancada, una causa contra Jaume Solanas, acusat de violació. El Jurat va dictar veredicte d'innocència després d'escollir els diversos testimonis, per la qual cosa el processat va ésser absolt.

SEGONA SECCIO
Robatori. — Ricard Massip es va declarar d'acord amb la condemna d'un any, un mes i onze dies que li demanà el fiscal pel delictes de robatori.

TERCERA SECCIO
Agresió i resistència. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a sotmetre-se a un escorcoll, Rafel Farrés es presentà davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

QUARTA SECCIO
Homicidi. — Acusat de l'homicidi d'un obrer al Tibidabo, comparagué davant el Tribunal, Andreu Peña.

TRIBUNAL D'URGÈNCIA
Resistència. — Davant el Tribunal d'Urgència es veté una causa contra Joan Claros i Antoni Oliva, pel suposat delictes de resistència.

NOTICIARI
Esperança Albert denuncié que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, dignu, d'unes 2.000 pessetes.

Sabotatge?
Ha estat presentada una denúncia per Llorença Sayos domiciliada al carrer de Daviz i Velarde segons la qual uns desconeguts entraren al seu domicili i després d'endur-se'n part dels mobles i alguns documents hi calaren foc i es feren escorcolls.

QUAN SERA L'OBERTURA DE CURS?
Entre l'element docent regna gran expectació quant a la pròxima obertura de curs.

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«En la Facultad de Medicina de Madrid un grupo de estudiantes hizo ayer varios disparos. Cayeron cuatro heridos, entre ellos, muchos de las aperturas políticas de ciertos profesores que nunca tuvieron en la disciplina claustral de Kant, por ejemplo, el profesor de Anatomía de unos cuantos estudiantes, que fueron pedantes para no estudiar; y después, por gracia, desarrollo progresivo del germen del carácter revolucionario, incluido a los jóvenes y fructificado en éstos. La cosa ha alcanzado, pues, una gravedad que a favor de la fase antecedente. Hemos hecho unas cuantas generaciones que se han intoxicado superlativamente con el veneno socialista, y hemos lanzado fuera de la Universidad con título facultativo salvemos a la memoria de muchos chicos estudiantes que siempre existió — una masa de alcohólicos, y sobre el porvenir de España gravitarán siempre una hipoteca, estos chicos que nutrimos durante el último año en un ambiente de pasión, de vagancia, de ignorancia y de deformación intelectual.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

«Los estudiantes deben haber quedado muy contentos.»

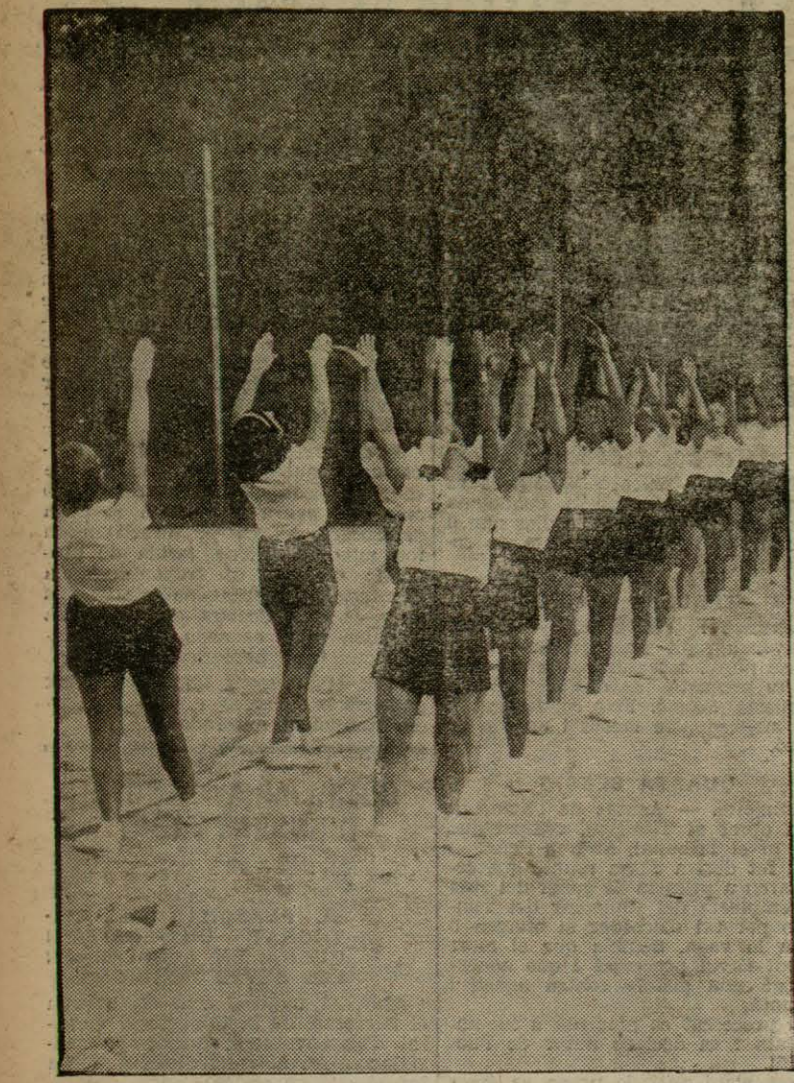

La jornada esportiva del diumenge

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL

El "Barcelona", jugant sense mig centre i amb tot i la desgràcia de la davantera amb les rematades, va poder empatar a 2 gols amb l'"Español"

El "Sabadell", vençut per el "Girona", facilita al "Barcelona" poder ésser campió de Catalunya

El Club Femení d'Esports celebrà el VII aniversari. Exercicis gimnàstics durant el festival organitzat amb aquest motiu (Foto Sagarra)

RUGBY

La darrera jornada de la Copa Tardor

El Barcelona-Juventut no va acabar per agressió a l'àrbitre

LA CLASSIFICACIO
Santboiana 5 5 0 0 92 13 15
Barcelona 4 3 0 1 33 46 10

COMENTARI

Com hom pot veure, el Barcelona i el Juventut apareixen amb un partit menys que la resta d'equips.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

El Campionat de Catalunya començarà el proper dia primer de desembre, i en ell, com a novetat, es registrarà la participació dels segons equips, novetat que ha estat molt ben acollida per públic i jugadors.

VIVES

BOXA

La fantasia de Pete Martin

Paris, 12. — Es troba a París, el pes mitjà portorriqueny Pete Martin, el qual ostenta el títol de campió welter de Puerto Rico i Venècia.

Pete Martin compta a París amb bons amics publicitaris que li han facilitat la publicació de notes altament enigmàtiques en les quals s'afirma, entre altres coses, que Pete Martin porta guanyats 71 combats, 60 d'ells per K. O.

Pete Martin farà la seva presentació a París aquesta nit i serà enfrontat al francès Rebel, en el curs de la reunió del Palau dels Esports en la qual Marcel Thil lluitarà amb el rival Rolando i Candell amb Kid Tunero.

EL BARCELONA CAMPIO!!!

El Campionat de Catalunya d'enguany, ja es pot considerar definitivament decidit, ja que la jornada que manca disputar, no pot fer canviar la situació del club que va al davant.

El "F. C. Barcelona" ja és campió; el club de les tradicions catalanes torna a ressorgir en aquests moments d'intensa emoció esportiva, en els quals els espectadors van al camp d'esport a desfogar els seus entusiasmes.

Les èpoques d'esplendor del "Barcelona" han operat sempre una gran reacció esportiva, i aquest fet, diverses vegades constatat, és d'esperar que es repetirà aquesta vegada, per poc que el club campió es preocupi d'intensificar les seves activitats esportives, infiltrant en totes elles el mateix esperit que sempre ha animat l'actuació del glorios "F. C. Barcelona".

El club degà, ha guanyat la nostra més preuada competició futbolística, però encara li manca molt camí a recórrer en les competicions espanyoles, i tot l'interès dels esportistes catalans, ha d'ésser que davant els equips de tot Espanya, el nostre "Barcelona" pugui continuar triomfant.

EL BARCELONA HA FET UN MIRACLE

Nosaltres no creiem en miracles, perquè fins avui ningú no ha pogut demostrar-nos que hagin existit ni que puguin existir. Per a nosaltres, doncs, això dels miracles és un tema de llegenda. I com a tal el volem admetre en dir avui que el "Barcelona" ha fet un miracle.

No creiem en miracles, perquè fins avui ningú no ha pogut demostrar-nos que hagin existit ni que puguin existir. Per a nosaltres, doncs, això dels miracles és un tema de llegenda. I com a tal el volem admetre en dir avui que el "Barcelona" ha fet un miracle.

A Sant Adrià

En el segon temps el joc decau excessivament, i als 22 minuts Raich d'un xut ras marca el gol de l'empat, en recollir una curta aclariment de Cristó. El joc torna a adquirir una major rapidesa, i es registren diverses avançades, encara que amb més insistència pel part de l'"Español".

A Badalona, 2 - Júpter, 3

Equipos: Badalona: Vila, Borrás, Mateu, Espinós, Serracant, Josa, Betancour, Mens, Forques, Xiol i Ballester. Júpter: Solà, Claudio, Bayo, Font, Rossellón, Bardina, Diego, Perpinyà, García, Va i Morales.

A Can Ràbia

Español, 2 - Barcelona, 2

Equipos: "C. D. Español": — Fournier; Mas, Pérez; Cifuentes, Soler, Cristó; Prat, Edelmiro I, Iriondo, Edelmiro II i Bosch. "F. C. Barcelona": — Nogúes; Zabalo, Arana, Guzmán, Berkessy, Pedrol; Vantolrà, Raich, Escolà, Morera i Cabanes.

Després de la jornada de Can Ràbia, la república de la forma de Logan, se sent ostentat cap d'aquests títols que són com la gran antia de la seva classe.

EL QUE VA DIR BAER DESPRÉS DEL MATX

Volta dels seus amics i admiradors, Max Baer després del matx celebrà amb un magnífic sopar el seu esclatant triomf.

Interrogat pels periodistes, digué Baer: «Estava ben preparat, ben entrenat, vaig posar la meua voluntat i el meu esforç, convençent-me que en seria una mica difícil arribar al campió de Catalunya».

El partit jugat el passat diumenge, encara que seguit amb gran interès i emoció, tingué algunes fases en les quals el joc decaigué tant per un bàndol com per l'altre, principalment, en la primera meitat del segon temps; una vegada el Barcelona obtingué l'empat al joc admetint un gol, i després, en empatar l'"Español", incrementant l'interès en les graderies, en espera de quin era l'onze capaç de desfer l'empat.

Però aquest hagué de subsistir fins al final del partit, sense que cap dels dos equips pogués decantar la victòria. Al minut seixanta tornava a perdre l'"Español", que, en múltiples ocasions, posà en perill la portada defensiva per Nogúes, tant que el tercer defensiu del Barcelona hagué d'intervenir amb molta freqüència.

Contràriament al que ja hem dit, el primer temps fou d'intensa emoció, i es realitzaren excelents jugades com als primers minuts de joc el "Barcelona" obtingué el seu primer gol i, després, en empatar l'"Español", incrementant l'interès en les graderies, en espera de quin era l'onze capaç de desfer l'empat.

Però aquest hagué de subsistir fins al final del partit, sense que cap dels dos equips pogués decantar la victòria. Al minut seixanta tornava a perdre l'"Español", que, en múltiples ocasions, posà en perill la portada defensiva per Nogúes, tant que el tercer defensiu del Barcelona hagué d'intervenir amb molta freqüència.

Contràriament al que ja hem dit, el primer temps fou d'intensa emoció, i es realitzaren excelents jugades com als primers minuts de joc el "Barcelona" obtingué el seu primer gol i, després, en empatar l'"Español", incrementant l'interès en les graderies, en espera de quin era l'onze capaç de desfer l'empat.

LES COMPETICIONS FUTBOLÍSTIQUES OFICIALS

RESULTATS

CAMPIONAT DE CATALUNYA

GRUP A
Español-Barcelona 2-2
Girona-Sabadell 2-1
Badalona-Júpter 2-3

GRUP B
Martinec-Sans 2-1
Sant Cugat-Europà 0-4
Santboiana-Sant Andreu 2-3
Reus-Mollet 3-0
Terrassa-Tàrraga 4-2
Horta-Manresa 5-2
Huro-Mollet 5-0
Palafregell-Caldes 0-4
Poble Nou-Granollers 0-3

PUNTUACIONS

GRUP A
Barcelona 9 7 1 1 34 10 15
Sabadell 9 5 2 2 19 13 11
Júpter 9 5 1 3 12 21 12

GRUP B
Sans Primer grup 8 6 0 2 23 13 12
Martinec 8 5 1 2 25 17 11
Reus 8 4 1 3 15 18 8
St. Andreu 8 4 0 4 22 18 8
Santboiana 8 2 0 5 13 24 4
Nola 8 1 2 5 12 25 4

Segon grup
Terrassa 8 6 0 2 27 12 12
Europa 7 4 1 2 19 13 9
Manresa 8 4 0 4 21 18 8
Tàrraga 7 3 1 3 17 17 7
Horta 8 0 0 5 14 20 6
St. Cugat 8 2 0 6 11 28 4

Tercer grup
Huro 8 7 1 0 24 5 15
Granollers 8 6 0 2 25 16 12
Caldes 8 4 3 1 10 6 11
Mollet 8 2 1 5 12 20 6
Poble Nou 8 1 2 5 14 18 4
Palafregell 8 0 1 7 5 25 1

A LA RESTA D'ESpanyA

RESULTATS

COPA BASCA
Baracaldo-Irun 3-3
Arenas-Ossasuna 2-1
Donostia-Ath. Bilbao 0-6

CASTELLA - ARAGO
CANTABRIA - RIOJA
Madrid-Athletic 3-2
Valladolid-Saragossa 3-1

VALENCIA - ANDALUSIA
Múrcia-Hércules 1-2
Betis-Llevant 7-2
València-Sevilla 4-1

GALICIA-ASTURIAS
(Grup Galic)
Celta-R. Ferrol 4-1

(Grup Astúries)
Spórting-Áviles 2-1

A Girona

Girona, 2 - Sabadell, 1

Equipos: Girona: Ivorra, Ferrer, Torredellà, Triles, Prieto, Castelló, Xifreu, Babot, Clarà, Balanya i Pagès. Sabadell: Massip, Morral, Blanch, Argent, Font, Mota, Farrera, Galvet, Guai, Barceló i Esteve.

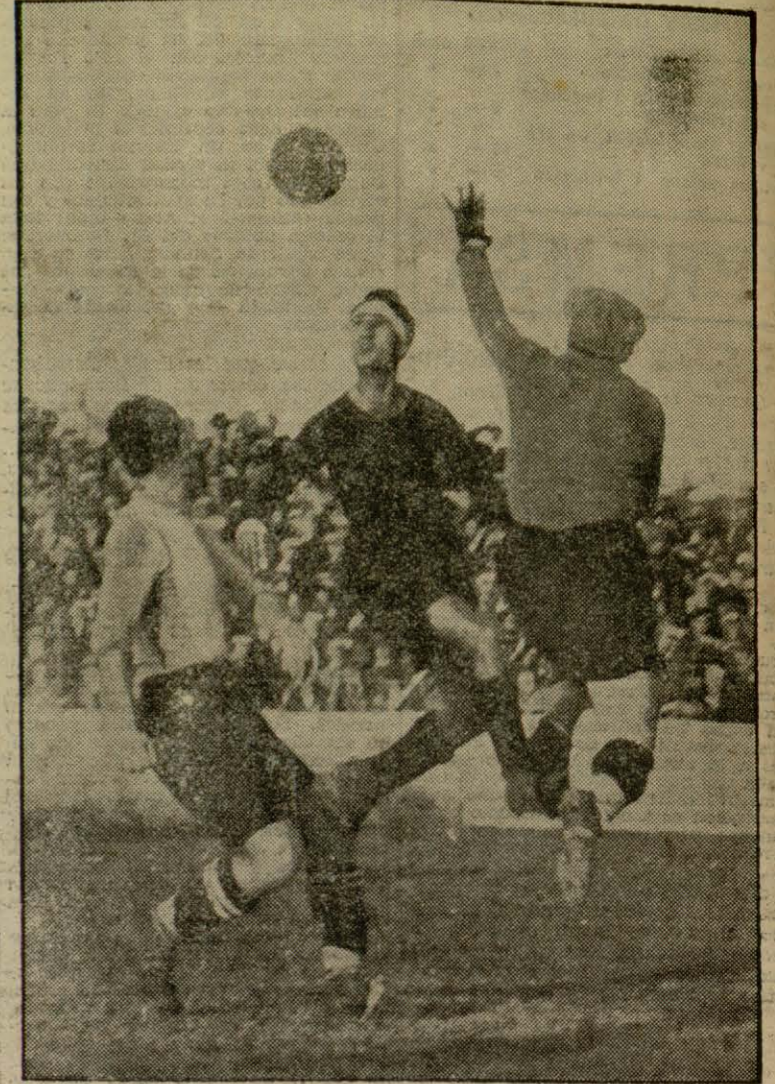
Girona, 11. — Poques vegades s'ha vist el camp de Vistes Alegre tant ple de gent com el diumenge amb motiu del partit Girona-Sabadell.

La transcendència del partit, que tant podia influir en l'adjudicació del títol de campió en fou la causa.

El partit no va pas defraudar, amb el contrari, ja que els dos equips jugaren amb gran entusiasme i posaren a la lluita tot el seu saber.

La primera part fou més favorable a l'equip del Vallès degut el seu magnífic conjunt, però aquesta superioritat no va quedar agraïda d'una manera més eficaç degut a la indecisió dels davanteres a les rematades a gol.

En canvi, el Girona, equip de joc

Fornés, el porter de l'"Español", evita una rematada de Raich, el brillant interior barcelonista (Foto. Agulló)

Ha estat batut el rècord d'Espanya de duració

Madrid, 12. — A Guadarrama han estat efectuades les proves del nou avió veler «Enginyer Industrial», projectat el curs passat per l'alumne del sisè any de l'Escola Central d'Enginyers Industrials, senyor Joan Maluquer i construít pels membres de l'Agrupació de vols sense motor de dita Escola.

En el curs de les proves s'aconsegüí de batre el rècord d'Espanya amb un vol d'una hora i quinze minuts de duració.

L'aparell s'elevà llançat amb «sandows» a les 15:50, amb vent del N. O., amb una velocitat de 8 a 9 metres per segon i amb temps plujós. Als 27 minuts de vol comença a nevar; l'aparell, però, seguit volant amb una seguretat magnífica, i aconseguí fer un vol excel·lent i llarg d'aterrar a les 175 minuts per manca de llum.

LA POLITICA

Es reunirà el Comitè Executiu del partit radical. — Diumenge passat, al matí, celebrà la seva reunió setmanal el Comitè Executiu del Partit Radical de Barcelona.

A la sortida fou facilitada una nota oficial que diu així: «El Comitè executiu del Partit Radical de Barcelona celebra avui, diumenge, la seva reunió setmanal, sota la presidència del senyor Santamaría.

En aquesta reunió foren examinades i debatudes algunes iniciatives i proposicions formulades per diverses entitats del Partit, directament relacionades amb els interessats moments actuals de la política catalana.

Gairebé totes les proposicions obtingueren del Comitè l'aprovació entusiasta que llurs extrems mereixien, i d'una manera especial una de la «Fraternitat Republicana de la Casa del Poble», la coincidència absoluta de la qual amb el criteri que venia sostenint l'organism directiu, cristallitzà en l'acord d'intervistar-se amb el senyor ministre de Marina, per tal de fer arribar a tan volgut i il·lustre corregidor les aspiracions del partit en ordre a les futures solucions que siguin adoptades.

A més a més, el Comitè executiu s'assabentà, amb satisfacció plena, de l'actitud de lleial i entusiasta col·laboració que respecte a aquell organisme observen els presidents de totes les entitats del Partit, que en dues reunions d'ara fa poc, la qual reiterada en forma tan explícita i concloent, que el Comitè executiu, a partir d'aquest instant, es considera més obligat que mai a no defraudar la confiança que en ell fou depositada, al qual efecte es proposa desenvolupar l'actuació eficient i positiva que el Partit realitza en Catalunya i Espanya».

L'acord adoptat pel Comitè executiu del Partit Radical de Barcelona d'intervistar-se amb el ministre de Marina, no fou dit el efecte per ésser absent del seu domicili i de fer arribar al seu acudi a visitar-lo el repetit Comitè.

CASA RESIDENCIAL

TURISTES. Plaça Catalunya. Habilitacions des de 5 pessetes. Sense preu. Aigua calenta i freda, bany, TV. Tel. 2017. ASCENSOR. Ronda de l'Estació, 2017. Universitat, núm 22 2on.

Entreactes

HOM DIU...

...que Agustí Collado i Roig Guimera han enllestit dues comèdies. ...que la primera d'elles ha estat una producció d'espectacle, amb il·lustracions musicals, la qual obtindrà un rotund èxit de lectura, essent acceptada immediatament per la direcció d'un popularíssim teatre de Barcelona.

...que la segona producció ha estat una comèdia dedicada als amants de Catalunya, la qual es titula «El pas de la glòria».

...que aquesta comèdia, d'acord amb la intenció dels seus autors, serà estrenada per un elenc amateur.

...que l'elenc és el de l'Associació Amics del Teatre, que actua en el Teatre Escola.

...que la data de l'estrena ha estat fixada per al proper dia 9 de desembre.

MARYLAND

Triomfen rodonament amb PASO A LA JOVENTUD MARTHA EGGERTH JAN KIEPURA

...que al Ròmea no descansen. ...que per a després de «La plaça de Sant Joan», l'empresa té preparades dues estrenes.

...que una d'elles és «Una veu llunyanca», de Joan Minguet.

...que l'altra és «Una vegada era un príncep», d'Apelles Mestres.

...que ambdues obres són d'indiscutible mèrit.

...que l'empresa hi té posada molta fe.

...que al Poliorama anuncien estrena.

...que es tracta de «Madame», de Lluís Elies, ja sancionada «avorablement» per la crítica.

...que la protagonista l'encarnarà la senyora Nicolau.

...que l'estrena està fixada per al dijous que ve.

...que s'estrenarà un magnífic decorat de Bosch Roger.

...que l'èxit sembla descomptat.

...que serà retrada del cartell, doncs, «Les ales del temps», d'Avell Artís.

...que, precisament, ara que es parla d'Avell Artís, recordem que el proper dia 15, o sigui dijous vinent, i sota la seva direcció, debuta una Compañia de teatre català en el Coliseu Pompeia de Gràcia.

...que la Compañia «ctuarà» diàriament.

...que el debut serà amb l'estrena de «Valentina», de Carles Soldevila.

...que aquesta nit, en el Teatre Apolo, estrenen «Humanitat», de P. X. Sabarís.

...que aquest drama serà alternat amb «l'assassinat del carrer 42».

...que per a més endavant sembla que la direcció d'aquest teatre té en cartera una obra realista dels senyors Vinyes i Oliva, titulada «Una carretera», una altra d'Eduard Borràs, que porta el títol de «Baixos fons», i encara una altra de Lluís Capdevila, que respon per «El crim de mitja nit».

...que en el Barcelonès han deixat de fer teatre català.

...que la gent no anava a aquell teatre i per això l'empresa ha decidit canviar de gènere.

...que ara fan melodrames castellans.

...que sembla que amb aquest gènere es defensa millor.

...que Escola d'Art Dramàtica, de Molins de Rei, estrenarà el proper dia 8 de desembre, una nova obra de Florenci Cornet.

...que aquesta obra es titula «Fortitudo».

...que Florenci Cornet ja treballa en una altra comèdia.

TEATRE I CINEMA.

EL RETORN TRIOMFAL DE JOSEFINA TAPIAS

Entre bastidors, al Ròmea... Nit d'estrena... «La plaça de Sant Joan» J. M. de Sagarra; inauguració de temporada, presentació de companyia i debut de Josefina Tapias, l'actriu que retorna triomfalment a la nostra dramàtica, després d'uns anys d'absència...

El cambró de Josefina és ple de gom a gom... Autors, artistes, amics... i periodistes. Salutacions. Expectació... Josefina és rebuda amb tota la cordialitat que hom esperava. I, en acabar la comèdia, tothom digué, unànime:

«Feia temps que no havíem vist una actriu catalana del temps, de la dicció i del gest de la Tapias. Josefina, doncs, havia retornat a la nostra dramàtica sota el signe del triomf».

«Escripiqueu-nos quelcom del vostre pas per l'escena catalana — hem demanat a l'eminent actriu».

«L'any 1921 vaig actuar tres mesos en la companyia constituïda per a l'estrena d'«Alta banca», d'Àngel Guimerà. Aquella fou la meua primera actuació seriosa... Seguidament vaig ésser contractada per l'empresa Guerrero-Díaz de Mendoza per a debutar a Madrid a primers de l'any 1922. Vaig retornar després a la nostra escena, l'any 1927, i vaig fer una temporada de català al Teatre Novetats. I, fins ara, havia seguit treballant a l'escena castellana».

«Quina impressió us ha fet tornar al teatre català?»

«No puc dir, com voldria, que tornava a casa definitivament. Si, però, que em retrobava a mi mateixa dels anhels i desigs d'arrel·lar-me'n, mai no aconseguits i tan difícils com destijats... Sumeu: en dues meves actuacions al teatre català, 1921 i 1927, donen deu mesos... Ara? Déu dir!»

«Com veieu l'esdevenidor de l'escena catalana?»

«Els autors tenen la paraula. Sense producció no hi pot haver interès, i, com és natural, no hi pot haver públic... I hem deixat Josefina amb els artistes, els autors, els periodistes, els amics...»

Nit d'estrena al Ròmea. Retorn triomfal de Josefina Tapias... Que tots: autors, artistes, periodistes, tinguem presents les seves paraules: «En dues actuacions al teatre català, deu mesos de treball... Ara?»

Aquest «Ara?» convida a pensar. Hi pensem?

La nota d'art més destacada de la setmana és la gran estrena d'avui al

Sylvia SIDNEY en SOLA con su AMOR. La vida de una mujer sublime, revivida por la más humilde de las estrellas es un film Paramount. Fantasio

El proper dijous: LUIS ELIAS estrenarà el TEATRE POLIORAMA la comèdia en tres actes MADAME

terres per tal de satisfer així l'anhel d'aventures i nous horitzons que la xamosa Lluïseta tant de temps ve somniant.

El tema d'aquesta comèdia no és nou, però sí que és nou i força original el seu desenvolupament. Per a construir «Les ales del temps» Avell Artís ha emprat moderns procediments, ha emprat una nova tècnica, la qual cosa fa que la comèdia es senti arribar a ésser una producció avantguardista, adquireixi un alt sentit de realitat, d'humana concepció de la vida. Veritat que, moltes vegades, l'acció i el diàleg resulten un xic desconcertants, però, en aquest mateix desconcert de l'ordre escènic fins ara establert, palesa la inquietud innovadora de l'autor. I aquest noble afany és el que l'apropa més a la realitat de la vida en la qual no pas en tots els camins hi ha marcadets les rodereis orientadores.

En «Les ales del temps» no sempre l'acció dramàtica és sostinguda fins arribar a l'emoció, car aquella alguna que altra vegada s'esvaeix, resta truncada en sobrietat, i la manera de desenvolupar el diàleg, curull de cantelutades vaguetats; un diàleg molt humà però poc teatral. Hi ha, però, al final de l'acte primer una escena la qual sense ésser dramàtica us corrip. És una escena plena de misteri, inquietant, a la manera de la inquietud que en alguna de les seves obres us fa sentir Le Normand.

Una bella comèdia ha escrit Avell Artís. Una comèdia pensada i treballada amb tota cura. Una comèdia manada de fecció, fúndes més que res, cerebral, en la qual el cor poc hi ha intervingut. Una comèdia, més que per a ésser representada per a ésser llegida. Una producció teatral la qual amb tot el mèrit, algunes escenes de caire popular, ben concebuda, de gran qualitat, és superior a la senzillesa i comprensió del gran públic. D'aquest gran públic el qual, en definitiva és qui ha de donar vida i ha de sostenir el nostre volgut teatre català.

«Les ales del temps» obtingué una mèrit discreta interpretació. Amb llombre intel·ligència va vencer Mercè Nicolau les nombroses dificultats del seu desplaent paper. Ramon Martori, sobri de gest i ponderat d'expressió. I una vegada més Enric Lluïset ens demostra que és un excellent actor. Les senyores Fernand, Boré i Roldán, igual que els senyors Capdevila, i Estivill, molt ajustats en la interpretació dels seus respectius papers.

Encertat el decorat pintat pel senyor Baró i força notable la direcció escènica a càrrec de l'il·lustre conegedor senyor Fous i Pagès. LUIS SOLER

LES ESTRENES

POLIORAMA LES ALES DEL TEMPS, comèdia en tres actes d'Avell Artís

No fa pas moltes setmanes que en una crònica teatral inserida a les planes de «La Humanitat» lamentàvem que els nostres comedígrafs no fessin teatre popular, teatre de cara al públic, assequible a les multituds, ja que, sense el concurs d'aquestes no és possible que hi hagi teatre.

Cal tenir en compte que l'art dramàtic mai no pot ésser superior a la senzillesa comprensió del gran públic. I, també, no oblidar que un teatre selecte, teatre de cenacle, i alhora un xic estrangeritzat, mai no podrà encarnar l'expressió més alta del nostre sentiment racial.

I bé: això que fa uns setmanes vàrem afirmar, avui, amb motiu de l'estrena de «Les ales del temps», creiem que és d'actualitat el tornar-ho a reproduir. Cal rectificar la sensible desviació que ha sofert el teatre català. Cal que els autors es posin a tota la mentalitat simplista del gran públic. Cal fer teatre popular i arrearconar el teatre cerebral que fins ara s'ha vingut creant.

Heus ací sintèticament exposat el tema d'aquesta nova producció de l'autor de «Seny i amor, amo i senyor».

Agustí retorna a la llar familiar després d'una llarga absència, durant la qual ha recorregut un sens fi d'exòtiques terres a la recerca d'esperades aventures i desconegudes emocions. I retorna al poble nadiu atíat pel nostàlgic desig de fruit la quietud apacible de les hores familiars i de reprendre les llunyanes amistats de la seva infantesa. Però, tan bon punt entra a la casa patral, resta pertorbada la pau familiar i els antics amics únicament els troba quan d'ell necessita un ajut econòmic o algun altre favor remarcable. Retroba també un amor del qual ell ja cansat, vint-i-cinc anys enrera en va saber fugir. Elena, la seva cunyada, sempre ha esperat el retorn d'Agustí amb l'esperança de reprendre aquells amors que antany foren ja foguera en la qual s'abrusaren les seves entranyes de dona follament

ANNY RENE ONDRA LEFÈRE

ANNY U ANNY DIJOURS FEMINA

ROMEO LA PLAÇA DE SANT JOAN, comèdia en tres actes de J. M. de Sagarra

Manté vegada hem tractat les comèdies de Josep Maria de Sagarra amb una certa duresa. I no hem estat pas sols nosaltres a donar el tot de duresa a la crítica. Pel que fa a nosaltres cal que confessem que no ha estat pas per passió, per esperit sistemàtic de rebentada. Al contrari: l'actriu censura ha estat motivada perquè hem cregut que l'autèntic poeta que hi ha en Josep Maria de Sagarra — l'autèntic poeta de «Cançons de rem i de vela», com a exemple — era totalment absent en molts moments de les seves obres de teatre.

Ara, en tornar a ocupar-nos d'aquest autor sentim la inquietud d'haver tractat tal vegada amb una

excessiva duresa la seva producció anterior. Als que hem de fer aquesta tan desagradable labor de crítica podem o no plaur-nos les comèdies de Josep Maria de Sagarra. Es, però, indubtable que plauen al públic. I encara que el crític s'ha de desinteressar en absolut del factor públic, no pot silenciar el fet que Josep Maria de Sagarra s'ha fet un públic... que no és pas el públic de les millors obres de Sagarra. Un públic que entre «Gardenia» i «La corona d'espines» es queda amb «La corona d'espines». Nosaltres ens explicam l'actitud d'aquest públic, encara que no compartim el seu gust.

El fet és que en general, i d'un quant temps ençà, la crítica catalana ha tractat amb palesa indiferència, amb palesa desconsideració manté vegada les obres d'autors catalans. Aquesta actitud, tan lamentable, aquesta manca de generositat, de comprensió i de justícia, ha ajudat al descredit i a la crisi del teatre català en aquests darrers anys.

No volem pas dir que totes les obres dels autors catalans siguin genials. Volem dir, senzillament, que, pel sol fet de tractar-se d'autors catalans; a més de per altres raons d'honestat professional — ens havien de mereixer més respecte. El crític que llova «La Posada del Cabritó Blanc», «Don Gil de Alcalá», «Luisa Fernanda», qualsevol bajanada de Muñoz Seca o qualsevol cursileria dels Quintero, no tenia dret a tractar imposadament, irrespectuosament, una obra catalana de Josep Maria de Sagarra, d'Avell Artís, de Millaire-Raurell, de Carles Soldevila, dels altres autors.

Es per això que avui, davant una obra nova, davant una nova temporada, ens donem pensament i nosaltres hem pogut captar en aquest paper, que ho és de prou clar, i d'indubtable, i voldríem, en incloure aquesta nova temporada que sols «l'ovis pogués» mereixer-nos les noves obres dels autors de Catalunya.

«La plaça de Sant Joan» és una comèdia suau — encara que en algun moment hi hagin crisis —, amable, lleugera. Un drama d'amor que es resol en comèdia. L'adulteri els francesos el veuen en vodevil i els castellans en drama. Entre el grotesc i el vodevil, el nostre públic, el nostre públic català, no podrà comprendre l'actitud de cap dels dos tipus. El seny i la bonhomia nostres ho imposibiliten. Per això Josep Maria de Sagarra, que amaneix aquest seny i aquesta bonhomia amb bona quantitat de sal i pebre en el llenguatge — tan sols en el llenguatge, ja que en les situacions el públic no ho toleraria — desvia el drama de l'adulteri, més lleugera que pesera, en el somriure del jove amor d'Isabel que dona un final optimista a la comèdia. L'amor de dues dones en vers un mateix home era tema dramàtic de prou força, però Sagarra no ho ha volgut així — estem gairebé segurs que el públic, el seu públic, li ho agraeix — i deixa a segon terme el drama de la malcasada, que sortosament és un drama epidèmic per a destacar el bon amor de la noieteta que ha sabut esperar.

Tot plegat un paisatge de ventall, unes figures de ventall, una nota de ventall. Altra cosa, segurament, no s'havia proposat l'autor. El ventall fa un aire lleuger, amable, lleument perfumat a cosa antiga evocada amb encert. En l'aire del ventall s'omple la música dels versos, algunes vegades massa facils, d'una música rica en inflexions que va de l'emoció més noble i profunda a la rialla més clara i alegre. Josep Maria Tapias té un rostre viu, expressiu, i no el rostre encarnat de moltes altres actrius que sols poden viure de la paraula, i això confiant molt en l'apuntador. Josep Maria Tapias té un gest sobri, una mimica intel·ligent. Josep Maria Tapias, amb «La plaça de Sant Joan», triomfa d'una manera absoluta i total.

Cal destacar, després, la labor d'Emma Alonso, actriu de grans possibilitats. I la labor de Maria Moll, d'Àngel Guart, de Roser Coscolla, d'Alexandre Nolla, de Pere Ventayols, d'Antoni Gimbernat... El decorat de Fontanals, de molt bon gust.

LLUIS CAPDEVILA

Ja arriba LA CARIOCA!! Estremidora, desconcertant, emocionant! Vegueu, oi, apreneu aquesta dansa que causa sensació a tot el món, en la grandiosa producció musical Volando hacia Rio Janeiro amb DOLORES DEL RIO, RAUL ROULLIEN, Ginger Rogers, Gene

Radio 300 BELLESES ESCOLLIDES ENTRE 10.000

es deixi enlluernar per aquest autor en el qual tot o gairebé tot és efectisme i truculència. Bernstein sempre vorcia, quan no hi cau de ple, el melodrama. Això fa que, a pesar de la seva habilitat, del seu perfecte domini de la tècnica, sempre sembli una mica antiquat. En el teatre durant la representació, no és fàcil veure-ho així. L'autor és massa llest, en sap massa, perquè ho pogués veure. És després, quan la representació ha acabat, que us sentiu decebut i veieu que tot era trampa. Una trampa, val a dir-ho, molt ben preparada.

De totes maneres alegrem-nos que els senyors Martínez Olmedilla i Bertrams Solsona hagin tingut la pensada de traduir aquesta obra, força correctament per cert, ja que això ens ha permès aplaudir uns artistes tan estimables com Alberto Romea — l'actor de la sobrietat intel·ligent, de l'encert magnífic —, Irene López Heredia i Mariano Asquerino.

Julia SOREL

LA BELLA BURLADA, de Josep de Prada i el mestre Padilla

Una comèdia lírica en tres actes amb uns lleus espurnes de modernitat. El llibre molt superior a la partitura. Un llibre escrit amb certa habilitat, el tema del qual és un episodi romàntic de la vida d'Eugènia de Montijo, aquella espanyola que prengué seient al tron de França al costat del seu marit Napoleó III.

Un bon llibre i una mediocre partitura. Un dels llibres millors que ens han arribat de Madrid. Ben construït i pulcrament dialogat. Així és pot acceptar una prudent exportació. Ningú no hi tindrà res a dir.

Copiava en escrire la partitura. Música fàcil, de rudimentaris procediments orquestrals. Música senzilla, humil com una violeta bosquetana. Música mancada d'originalitat, d'expressivitat i sense color.

Quan a l'representació de «La bella burlada», digna a tot ésser-ho. Com mai no havíem vist en un teatre de sarsuela.

I, finalment, un públic nombros i optimista el qual aplaudí amb genu entusiasme Marc Redondo i altres intèrprets de «La bella burlada».

En veure ésser tan falaguer «El cantant enamorat» fugí avergonyit.

S.

Cada dia el gran SANTPERE interpreta al Gran Teatre Espanyol el gran èxit de riure Don Juan Tenorio Sonoro CARASUSAN cantará el popular vodevil sonor d'ALFONS ROURE LA REINA HA BELLISCAT

La col·lecció «El Nostre Teatre» Aquesta reeixida col·lecció cada dia compta amb més adeptes, la qual cosa és degut a l'eclecticisme que inspira a l'empresa editora: són disset números els que porta publicats, on hi figuren diversos gèneres teatrals, després a la ploma dels nostres autors, des dels més prestigis als que han iniciat la seva carrera literària.

En publicar en el número 17, que ha sortit el dia 1 del mes que som, l'exquisida comèdia dramàtica en tres actes «l'altra veritat», «El Nostre Teatre» dona a conèixer un comedígraf nou, el notable publicista J. M. Miquel i Vergés, la col·laboració del qual en els periòdics catalans de solvència literària reconeguda li ha donat un prestigi ben meregut.

Pel que hem esmentat no és d'estranyar que «El Nostre Teatre» cada número que publica aconsegueixi major venda, a part de la intensa i permanent que obtenen els números endarrerits.

En el proper número, que sortirà el dia 15 d'aquest mes, «El Nostre Teatre» publicarà la interessantíssima comèdia dramàtica en tres actes i un epíleg «Or i fang», del notable comedígraf Lluís Elies, i en el número del dia 1 de desembre l'excel·lent comèdia «Valentina», del pulcre i prestigiós literat Carles Soldevila, obra de la qual es vaigud l'autor i dramaturg de la novel·la homònima, que assolí el Premi Joan Crexells de la Generalitat de Catalunya.

Ens hem assabentat, a més de la natural satisfacció, que a mesura que ens anem apropant a la fi del tercer i últim número de «El Nostre Teatre» en tres actes destinats als Concurs que té anunciat «El Nostre Teatre», augmenta ràpidament el nombre de concursants. Tot fa preveure que aquest Concurs serà un veritable èxit, la qual cosa veurà tra enquistar la nostra escena amb obres de comicitat de bona llei i ambient modern.

En resum, «El Nostre Teatre» fa feina positiva a profit del teatre català.

Demà... començarem la publicació de la novel·litització de CLEOPATRA el film Paramount basat en el drama d'amor més gran de la història. Aquesta novel·litització està feta en DEU CAPÍTOLS i donarem un capítol cada dia acompanyats de gravats d'escenes del film. Els capítols són els següents:

UNA MICA D'HISTORIA RAPTE DE LA REINA CLEOPATRA RECORRE A UN ARDIT PER A PRESENTAR SE A JULIO CESAR LA MULLER DE JULIO CESAR DONA UNA BELLA FESTA ENTRADA TRIOMFAL DE CLEOPATRA I JULIO CESAR A ROMA L'ASSASSI DE JULIO CESAR I LA FUGIDA DE CLEOPATRA CLEOPATRA CAPTIVA MARC ANTONI CLEOPATRA ATEMPTA CONTRA LA VIDA DE MARC ANTONI LA GUERRA AMB ROMA CLEOPATRA I MARC ANTONI ES SUICIDEN

Un cas únic! FRANÇA, ITALIA, ANGLATERRA, TXEGOSLOVAQUIA, ESTATS UNITS... HAN ADQUIRIT JA EL grandios film

LINA VEGROS RAMON SENTINELLA en SOR ANGELICA

La primera pel·lícula espanyola adquirida per tots els països de parla estrangera

SELECCIONS CAPITOLIO és la marca que li basta el seu prestigi per a emplenar tots els dies, tarda i nit, el

SALON CATALUÑA durant 3 SETMANES!! I BROUEN EN FIAN ROBT

Primer premi, núm. 20.239, premiat amb 120.000 pessetes
GIRONA, SAN SEBASTIAN, HUELVA, EIBAR
Segon premi, núm. 4.761, premiat amb 65.000 pessetes
BARCELONA, MADRID, DOS HERMANAS
Tercer premi, núm. 19.452, premiat amb 25.000 pessetes
VALENCIA, LOGRONYO, MALAGA, SARAGOSSA
Quart premi, núm. 23.242, premiat amb 10.000 pessetes
SANTA CRUZ, SAN SEBASTIAN, SEVILLA, FUENGIROLA

EL SORTEIG D'AHIR

Table with columns for prize categories (PRIMIATS AMB 2.000 PTES., etc.) and winning numbers.

Large table of lottery numbers categorized by prize type: SIS MIL, DOTZE MIL, DUVUIT MIL, etc.

Table of lottery numbers categorized by prize type: TRENTA MIL, VINTI-QUATRE MIL, etc.

MOBLES PALLAROLS ELS MILLORS ELS MES ECONOMICS
GRAN PREMI S.F. CALIFORNIA 1916: FILADELFA 1926: BARCELONA 1923 i 1929

Ahir, a la Generalitat
Quan els periodistes anaven ahir, al migdia, a la Generalitat, el senyor Jimenez Arenas no hi era, però el seu secretari militar...

LA MUSICA
Associació de Música «da Camera» — Associació de Cultura Musical — Orquestra Pau Casals — Associació Obrera de Concerts — Banda Municipal de Barcelona — Associació de Música Antiga

Presentació del Quartet de Corda de Barcelona
Aquesta quartet, que més tard obtindrà a Madrid un èxit ressonant, interpretà obres de Mendelssohn, Debussy i Beethoven.

virtut del qual se rorrorra per un mes el estado de guerra decretat el dia 6 de octubre últim.
Orden convocando reunión del Claustro de Profesores titulares y auxiliares de las clases orales y prácticas...

URINARIES - SANG - IMPOTENCIA
La gran plaga d'aquestes malalties ha deixat ja d'ésser temible degut als prodigiosos invents de la moderna medicina...

El dia 6 de octubre, en un acte solemne, se celebrà el primer concert de l'Associació de Música Antiga...

COPIA LITERAL DE UNA CUENTA QUE ALCANZA DESDE EL 7 DE SEPTIEMBRE, AL DIA 10 DE OCTUBRE DEL AÑO ACTUAL
Relación de estancias de menores en Asilos, 5.689'25 pesetas.

FIXADOR
EL MILLOR PEL PENYAT PODEROS DESINFECTANT NO ENBRUTA EL CABELL EL MES ECONOMIC CARPETES A TISO 1090

«LA MUSICA»
Ha rebut els primers números de la nova revista «La Música», publicació setmanal dedicada exclusivament a la difusió de les nostres activitats musicals.

El «Butlletí Oficial de la Generalitat» de diumenge publica el sumari següent:
«Presidència» — Orden (rectificativa) designando las personas que han de constituir la Delegación del Protectorado de la Beneficencia Particular de Barcelona.

ANUNCIS PER PARAULES
Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ... 0'30
CLINICA GALLEGO
18, Nou de la Rambla, 18
VIES URINARIES
Avariosol - Matru. Blenorragia - Tractaments moderns. - Impotència. - Diatèrmia. - Alta freqüència. - Raigs X. - Anàlisis clínics (sang, orina)

Ha esternudat vostè
Esteu tremolant, teniu febre, mal de cap, l'espallat, us pesa, els ronyons crebats; tot això són símptomes d'alguna malaltia infecciosa...

EL MOMENT D'OLICA A LA REPUBLICA

CONSELL DE MINISTRES

(Ve de la primera pàgina)

referenciar el nomenament d'assessors magistrats per tal que puguin lliurement designar i destituir el personal.

El ministre de la Guerra, a preguntes dels periodistes, digué que no havia portat cap combinació de personal. A més — afegí — ya sabem que mentre que no els signi el President de la República, els nomenaments no els dono mal a la publicitat.

Hom preguntà al senyor Vaqueiro si s'havia tractat en el Consell de nombrosos afers dels seu departament.

El ministre respongué que alguns.

El ministre d'Indústria digué que dels afers tractats al Consell referents al seu Ministeri, el més interessant fou el que es referia a la qüestió del plom. Els altres afers tractats al Consell — digué — figuren en la nota oficial.

Afegí que referent a la qüestió de Catalunya no s'havia tractat tan sols de la demarcació, puix que encara no s'ha decidit cap sistema per designar el Director General de Governació.

El més important, en allò que es referia a política, acabà d'afegir que havia estat tractada la censura per als diaris i les sessions.

També li fou preguntat quan se celebraria el Consell de Ministres i respongué que això es decidirà el proper dijous, quan se celebri el Consell presidit pel cap de l'Estat.

La nota oficial d'allò tractat en el Consell és la següent:

Governació: Decret pel qual s'acordeixen els preceptes de la Llei de 28 de juliol del 1933, en el sentit que les facultats correctives atribuïdes per la mateixa llei als Governadors civils de les províncies i a les Comissions provincials de la de Madrid al Director General de Seguretat.

Un altre que dicta normes per al concurs per a cobrir dues places d'enginyer auxiliar primer i enginyer auxiliar segon, dels tallers del parc mòbil de la Direcció General de Seguretat.

Un altre pel qual es reorganitzen els serveis d'identificació de la Direcció General de Seguretat.

Un altre que dicta normes per a oposició al Cos d'Auxiliars de la Direcció General de Seguretat.

Un altre pel qual es nomena secretari general de la Direcció General de Seguretat al Comissari del Cos de Vigilància senyor Vicenc Gasa Martí.

Un altre que disposa que cessi en el càrrec de Secretari de la Direcció General de Seguretat el senyor Francesc Alonso Rodríguez.

Instrucció Pública: Expedient per a construcció d'un grup escolar a Villanueva de Córdoba.

Idem a Guardarros (Cuenca).

Hিসenda: Decret pel qual s'autoritza al Governador de Madrid a establir recàrrecs tributaris destinats a construccions escolars.

Indústria i Comerç: Aclaració a l'article tercer del decret ordenador de la indústria minera del plom, amb referència a l'alcohol de fulls. Ascendint a la categoria d'inspec-

LA PRESIDENCIA DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

El senyor Albornoz lliura una extensa nota parlant de la seva dimissió

Madrid, 12. — El senyor Albornoz ha facilitat la següent nota:

«El senyor Lerroux el comunico amb els redactors de los periódicos madrileños el reparcar estos después de la huelga, intercaló entre otras muchas noticias más o menos interesantes, la siguiente: «Dimisión del Presidente del Tribunal de Garantías Constitucionales por incompatibilidad con el Gobierno.»

Yo intenté, como saben varios distinguidos periodistas que me honran con su amistad, aclarar la noticia dada con tal laconismo, pero no me fué posible conseguirlo. Me interesaba interesarlos en el problema, hacer constar que yo no dimittí por incompatibilidad con el Gobierno, sino por incompatibilidad de mucho más largo alcance.

Los fundamentos de mi dimisión se expresan con toda claridad en la comunicación por mí dirigida al Presidente del Congreso, documento que la opinión pública desconoce muy a pesar mío.

Ahora, el señor Lerroux, ha añadido por segunda vez a mi dimisión no ya en términos despectivos, sino con palabras que pretenden ser justificativas. Al dar cuenta a los periodistas de la visita de don Fernando Gasset, vicepresidente primero y presidente en funciones del Tribunal de Garantías, me dijo: «Por cierto que me ha dado una noticia que yo ignoraba. El señor Albornoz, que como saben ustedes dimitió la presidencia de dicho Tribunal, continúa, a juzgar por los hechos, como tal presidente. De lo que yo me voy a ocupar es de las próximas sesiones del Congreso. El señor Albornoz se considera presidente con todas sus consecuencias, menos para trabajar.»

Ignoro lo que el señor Gasset ha dicho al señor Lerroux, pero sí puedo decir que yo rogé al señor Gasset por conducto del secretario del Tribunal, señor Serrano Pacheco, que se interesara en que la tramitación de mi renuncia no sufriese más demora, pues necesitaba resolver mi situación legal y recobrar mi libertad de acción.

En tanto las Cortes no acepten mi renuncia y no se publique en la «Gaceta» mi cese mediante el correspondiente decreto, soy un Presidente dimisionario con todas sus consecuencias, en situación análoga a la de los ministros dimisionarios que lo son con todas sus consecuencias hasta que la crisis se resuelve y se nombra nuevos. Y porque soy un Presidente dimisionario, yo hoy legalmente vacante, no han procedido las Cortes a la designación del nuevo Presidente en el plazo que fija el número 5 del artículo segundo de la Ley orgánica del Tribunal de Garantías, precepto que en otro caso habría quedado incumplido.

Precisamente lo que yo deseo, y ese fué mi ruego al señor Gasset, es salir cuanto antes de esta situación.

Al decir el señor Lerroux que me considero a pesar de mi dimisión Presidente con todas sus consecuencias menos para trabajar, — una elemental discreción me impugna el deber de abstenerme en los asuntos del Tribunal — ha querido poner en duda al sueldo que legítimamente debo percibir hasta el momento de mi cese. Si yo tuviese interés en conservar este sueldo, que el señor Lerroux sabe mejor que yo cuantos españoles ansiosos lo he hecho espontáneamente renunciar, yo lo acepto para el que fué elegido por un período de diez años, ni habría manifestado, respondiendo a insinuaciones más o menos ofiosas, que mi renuncia era absolutamente irrevocable, ni habría pedido, como lo he hecho, la aceleración de trámites en cuanto a mi dimisión.

Por lo demás, mi derecho al percibo de los haberes hasta el momento de mi cese, es indiscutible, como hasta este momento he procurado evitar la cesantía de ministro la que no tengo renuncia por ahora en virtud de la incompatibilidad que pesa sobre mí para ejercer mi profesión ante los tribunales por haber sido ministro de Justicia. Es uno de los pocos casos que se aplican aun aquella famosa Ley de incompatibilidades que tan ejemplar pareció un día desde la opinión, como molesta y vulnerable resulta ahora desde el Poder.

Es cuanto tengo que contestar al señor Lerroux, sometiéndome como siempre al juicio de la opinión, singularmente de la opinión republicana, que aunque en ocasiones — me muestra, extraviada, concluye a la necesidad de recobrar por cualquier vía necesaria para fallar toda clase de pleitos, este mísculo y otros de mucha mayor cuantía.»

EL PERILL DE LA CRISI HA ESTAT ALLUNYAT

Sembla que s'ha desistit del vot de censura que es projectava presentar contra el senyor Samper

Madrid, 12. — Segons sembla en la minoria radical s'ha produït una reacció a favor del Govern Samper.

En saber-se que alguns dretistes projectaven presentar un vot de censura per a aquest, la minoria radical prengué l'acord de solidaritzar-se amb l'actuació del Govern Samper. També aconseguiren l'ajuda del senyor Lerroux.

Sembla que en conèixer aquest extrem, els diputats que decidiren presentar el vot de censura han desistit del seu projecte.

En altre cas s'hauria produït una crisi, que hauria estat causada per un parlament, que no hauria estat possible arranjar si no a base de la dissolució de les Cortes.

DELEGACIO D'HISENDA

PAGAMENTS PER A AVUI

Enric Llopis, 11.629'15 ptes.; Ricard Cassano, 2.149'50; Lluís Jiménez, 30; Felip Herreros, 742'40; Gabriel Lopez, 31'20; Pau Yemuel, 608; Josep Sala Amat, 6'708; Pere Verger, 14.221'50; Ferrereria Vilaseca, 1.500; Capità Caixer Regiment número 10; 101; Jaime Bachilleras, 1.878; Josep Busquets, 7'975; Josep Domènech, 3.000; Joan March, pesetes 12.700'81; Josep Orriols, 8.460'42; Josep Real, 6.000; Vicenc Hernández, 2.968'62; Administració Loteries número 20. 800; Idem, 800; Idem, 800; Delegat d'Hisenda, 511'75; Societat Segarra, 136.905'50.

AMPLIACIO DEL CONSELL

Sembla que el governador general que es designi per a Catalunya serà l'encarregat de nomenar la Comissió gestora de la Generalitat - Sembla decidida la dissolució del Parlament català - L'Ajuntament de Barcelona també serà regit per una Comissió gestora

Madrid, 12. — Els periodistes han tractat d'esbrinar aquesta nit allò tractat en el Consell d'Avui. Hi ha hagut molta reserva per part dels ministres.

No s'ha tractat en el Consell d'Avui la qüestió política a fons i sembla que aquesta qüestió es tractarà en el proper Consell del dijous, circulant diverses versions sobre l'actitud que adoptaran els ministres de la Guerra i l'Estat, contra aquells que es dirigeixen les censure més fortes. S'ha afirmat que ambdós per tal de donar pas a la solució, estan disposats a dimiir.

El Consell s'ha ocupat llarga estona de la qüestió de Catalunya. El projecte que ha redactat el Govern sobre aquesta qüestió és breu. Es limita a la creació del càrrec de governador general de Catalunya, que podrà portar aquest nom o el de Governador de Catalunya, denominació a una altra senyalant. El governador tindrà al seu càrrec tots els assumptes que fins ara depenien de la Generalitat, fins que les Cortes resolguin sobre l'assumpte definitiu.

En aquest projecte es fixa un termini de tres mesos a partir de l'actament de l'estat de guerra a Catalunya, per a l'actuació de la nova autoritat.

No es tracta de la persona que ha d'exercir el càrrec de governador general de Catalunya. Serà el Govern el qui en definitiva prendrà aquesta decisió.

El governador que es designi serà l'encarregat de nomenar una Comissió gestora que regirà la Generalitat, també es nomenarà la Comissió gestora de l'Ajuntament.

Poseu algun ministre fes la indicació que havia d'esser el Parlament català el qui hauria de designar el hauria de designar el successor del senyor Companys, però aquesta proposició no va mereixer ésser discutida, ja que sembla que una de les mesures que s'adoptaran serà la de dissoldre el Parlament català.

El ministre de Justicia portà al Consell el desprojecte complementari a la Constitució. Un dels que referencien als assessors jurídics de la Sala de Govern del Tribunal Suprem. Formaran una Junta que tractarà dels nomenaments, ascensos i trasllats dels jutges i magistrats. Estarà formada per set il·lustres de Dret que no exerciran l'advocacia.

L'altre projecte es referenciat al Jurat especial que ha d'intervenir per tal d'excigar responsabilitats civils i criminals als magistrats, jutges i fiscals, s'exigiran davant les aules primera i segona del Tribunal Suprem.

El Jurat especial es constituirà per designació especial o sortida entre els Col·legis d'Advocats i facultats de Dret i altres institucions de caràcter jurídic.

Es tracta de derogar el decret que va promulgar el senyor Ferran de los Ríos.

També fou presentat un projecte fixant les normes del nomenament dels presidents de Sala de Justicia i fixant les condicions que han de reunir. La Junta Assessoradora regularà els nomenaments dels magistrats.

Es tracta de restablir la Llei orgànica del Poder Judicial.

No es tracta de les condemnes a la darrera pena per no haver arribat les sentències al ministeri de Justicia.

Tampoc no fou examinat l'informe referent a les pèrdes de mort pels successos de Castiblanco puix no s'ha arribat al dictamen del Tribunal Suprem.

ELS MINISTRES DE TREBALL I MARINA RETORNAREN EL DIJUMENGE A MADRID

El diumenge, a la nit, sortiren cap a Madrid els ministres de Treball i de Marina, fent-ho per l'estació de França el primer i el segon pel Passeig de Gràcia el segon.

Foren acomiadats per les autoritats i representacions de diversos centres d'aquesta ciutat, així com nombrosos amics, particulars i polítics.

En el mateix tren sortí cap a Madrid el comissari general d'Enginyeria i de Catalunya, senyor Prieto Bances, el qual fou acomiadat pel rector i diversos catedràtics.

MANIFESTACIONS DEL MINISTERI D'HISENDA

El senyor Marraco parla de temes financers i diu també que hom ha estat injust amb el senyor Samper

Madrid, 12. — El ministre d'Hisenda ha rebut els periodistes i els ha manifestat que havia rebut la visita del governador del Banc d'Espanya, el qual li donà compte dels acords presos pel Consell de l'entidad entitat de reduir el mig per cent d'interès de totes les operacions de pignoració i préstec de crèdits, o sigui entendre a elles la rebaixa que el 29 d'octubre es féu per als descomptes.

Suposava el ministre que la disminució començaria a regir molt aviat.

Respecte de l'emissió d'obligacions del Tresor, declarà que el dimarts anirà als banquers seguidament es fixarà la data de l'emissió.

Parlà també del diner a bon preu, i digué que no podia comprendre com s'exiciten tant la Borsa i la Banca privada davant l'anunci del recàrrec del cinc per cent sobre els cupons del Deute d'Estat, ja que aquests temps es reduïren el cupó d'interès i els efectes queden compensats. Tornà a aclarir que aquell cinc per cent no arriba ni als Tresors ni als Bons de Tresoreria.

També digué que la baixa del tipus d'interès es manté per ara amb el mig per cent i que se que s'anarà reduint en el futur. El cap de veure els efectes que produeix la mesura.

Espera el senyor Marraco que repercutirà favorablement a la Borsa i a l'economia del país, tota vegada que s'allunya la por al fantasma del marxisme. Els comunistes, que alguna vegada podran mirar l'extremador amb tota tranquil·litat i desenvolupar aquella en tots els ordres en benefici de la nació.

Això de l'amenaça marxista — continuà dient — entenc jo que pot donar-se per definitiu liquidada, ja que en el present moment és fàcil que tindran els patrons d'acomodar als obrers que no respecten el contracte i que es declaren il·legalment en vaga, serà més difícil el plantejament d'aquestes i la producció podrà actuar dintre d'un règim de major regularitat. El cap de veure els efectes que produeix la inversió fructífera, creant riquesa activa en funció del restabliment del diner.

Fou preguntat sobre els rumors de crisi parlat i el ministre respongué: «Jo no sé res. Estic bastant al marge dels temes polítics. No obstant, crec que amb el senyor Samper s'ha estat bastant inútil. Precisament jo que en els Consells de Ministres he estat l'adversari constant dels traspassos de determinats serveis, sobretot d'ordre públic, drets reials i contribució territorial, que aquests han estat en successos en forma condicionada amb avantatges per a l'Estat, em considero autoritzat per a estimar que el senyor Samper portà l'assumpte de la llei de Contractes de Creu en amb extraordinària habilitat i aconseguí que els interessos de la nació quedessin assegurats a cap reforma del Reglament d'aquella llei. Així se'ls ha pres tot preteix i quan, aduoc contra el senyor Companys, segons sembla, es donà el cop de declarant l'Estat Català, tota l'artificiosa a madura s'ha endevocat, estrepitosament, i també a facilitar la reforma que s'ha produït la revolució, desde Govern del senyor Dato.»

Aquest és un problema — continuà dient el senyor Marraco — que es troba en situació delicada.

Qualifica d'injusta la posició del senyor Calvo Sotelo i passa a comentar el discurs de l'esmentat diputat, el qual qualifica d'anarquitzant, perquè entén que, amb ell sol, tendeix a afavorir una situació Gil Robles, sense tenir en compte que la Ceda és tan enemiga dels monàrques com els republicans, i tendeix també a facilitar la formació d'un Govern d'esquerra.

LA QUERELLA CONTRA EL GOVERN DE LA GENERALITAT

Madrid, 12. — Demà es reuniran en sessió plenària els vocals del Tribunal de Garanties, Estudiant l'admissió o no admissió de la querrel·la del Govern central contra el Govern de la Generalitat.

Dr. ROSELL Especialista dels Hospitals de París - Varíoles - Llagunes Almorranes a les cames - Malalties de l'Anus - Recte - Pèrdues de Guareix sense operar P. de Gràcia, 106, pral. sang - Fisuras - Eczemes SENSE DOLOR

LA TASCA DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

Unes manifestacions del vocal senyor Serrano Pacheco

Madrid, 12. — El vocal del Tribunal de Garanties, senyor Josep Serrano Pacheco, ha fet a periodistas la següent declaració:

«Pot dir-nos quins són els assumptes de major transcendència que fins ara ha donat veredicte el Tribunal?»

«Des: el d'anul·lació de la llei de Contractes de Creu de Catalunya, pel qual declara la incompetència de la Generalitat per a legislar sobre matèries atribuïdes al Poder central, i la declaració de inconstitucionalitat de l'article 22 de l'Estatut interior del Parlament català, que atorgà als diputats regionals una immunitat igual a la dels diputats nacionals.»

«Trobu perfectia la llei orgànica del Tribunal?»

«Pot millorar-se. Així, en el cas que acabó d'exposar-li, de la llei de Contractes de Creu de Catalunya, s'observa una omisió que és precis corregir. En dita llei orgànica no es disposa arran de l'execució de les sentències, amb la qual cosa resulta que tota autoritat i preeminència que la Constitució va voler donar a aquest alt òrgan queda reduïda a la pràctica a una facultat de drets que tothom ha d'acceptar, però que ningú, en particular, no està obligat a executar. Més perfectia la Constitució austríaca, per exemple, encomana l'execució de les sentències a la Cort de Justicia constitucional als Tribunals d'Estat, i al propi President de la República, segons els casos.»

«Podeu dir-nos quin és l'assumpte de major importància que teniu pendent de resolució el Tribunal?»

«L'assumpte de major importància que actualment està sotmes a l'acord del Tribunal és el de l'aplicació formulada pel Govern contra els consellers de la Generalitat, als quals se'ls acusa la comissió d'un delictes de rebel·lió militar. L'opinió, justament interessada, té fixa la setena, el qual, sens dubte, resoldrà amb la rectitud pròpia d'un Tribunal de Justicia, sense que amb això prejudici la qüestió de competència i el d'indisponibilitat, que és probablement es resoldran la setmana propera, una vegada es celebri la vista.»

«Quina és la qüestió essencial, atinent-se als preceptes legals, que es planteja amb motiu d'aquesta acusació contra els consellers de la Generalitat?»

«La Constitució, en fixar en el seu article 121 les facultats del Tribunal, i no li atribueix la de jutjar els membres dels Governos de les regions autònomes, després, l'Estatut de Catalunya, concede als consellers de la Generalitat aquesta garantia o fur personal d'esser jutjats sense distinció de casos, per l'alt Tribunal, i, per últim, la llei Orgànica del mateix, en enumerar en el seu article 22, les facultats privatives i indisponibles del lle, estableix la imunitat de responsabilitat al President i consellers dels Governos regio-

Dr. ROSSELL Especialista dels Hospitals de París - Varíoles - Llagunes Almorranes a les cames - Malalties de l'Anus - Recte - Pèrdues de Guareix sense operar P. de Gràcia, 106, pral. sang - Fisuras - Eczemes SENSE DOLOR

EL MINISTRE DE COMUNICACIONS DIMITEIX EL CÀRREC DE SECRETARI DE L'ASSOCIACIÓ DE PREMSA

Madrid, 12. — El senyor César Jalón, secretari de l'Associació de la Premsa de Madrid, ha dimittit, amb caràcter irrevocable, tal càrrec.

EL SENYOR LERROUX DIU QUE DIJOU ES CELEBRARÀ CONSELL SOTA LA PRESIDENCIA DE S. E.

Madrid, 12. — A tres quarts de tres de la tarda el senyor Hidalgo rebé els informadors, als quals digué:

«He rebut el general Gómez Morato, professor de l'Escola de Guerra. Aquest cap es trobava de vacances a Astúries, i allà el seu prengueren els fets. Es presentà al general de la divisió i contribuï, amb el seu estor, al restabliment de la pau pública a Astúries. El comandant Marin resultà ferit de tres trets.»

També he rebut l'Auditor de la primera divisió.

Un periodista preguntà al ministre sobre que havia girat la conversa amb el general Gómez Morato, i el senyor Hidalgo respongué:

«Les forces militars del Marroc, si sentent i he parlat amb ell. Això és tot.»

«Quan retornarà el general Gómez Morato cap al Marroc?»

«No ho sé.»

Afegí el senyor Hidalgo que d'oviedo tenia bones notícies per l'excelent tasca que porta a cap a allà el comandant de la guardia civil senyor Doves, que ha recollit més de 2.000 fusells i força diner dels revolucionaris.

Acabà dient que s'arribaria al desarmament dels revoltats asturians més aviat del que hom esperava.

EL CAP DE LES FORCES DEL MARROC S'ENTREVISTA AMB EL SENYOR HIDALGO

Madrid, 12. — El ministre de la Guerra ha celebrat aquest matí una breu conferència amb el cap superior de les forces militars del Marroc, general Gasset, que va arribar a Madrid el dia anterior.

De l'entrevista n'ha sortit el general amb el gest d'inequívoca contrarietat, i en interrogar-lo els periodistes sobre l'alcance de la conversació amb el ministre, ha contestat secament:

«Jo només parlo amb el ministre. Als particulars no els interessa.»

UNA RESPONSTA DEL SENYOR GÓMEZ MORATO

Madrid, 12. — El ministre de la Guerra ha celebrat aquest matí una breu conferència amb el cap superior de les forces militars del Marroc, general Gasset, que va arribar a Madrid el dia anterior.

De l'entrevista n'ha sortit el general amb el gest d'inequívoca contrarietat, i en interrogar-lo els periodistes sobre l'alcance de la conversació amb el ministre, ha contestat secament:

«Jo només parlo amb el ministre. Als particulars no els interessa.»

DETERENCIÓ D'UN EX-DIPUTAT

Madrid, 12. — Per ordre del jutge senyor Alarcón, ha estat detingut l'ex-diputat de les Constituents Eladio Fernández Rodríguez.

ELS SUMARIS CONTRA EL SENYOR LARGO CABALLERO

Madrid, 12. — El jutge militar i comandant d'Infanteria senyor Joan del Pino, acompanyat del seu secretari, visità el jutge senyor Alarcón per tal d'actuar determinats extrems relatius a l'actuació del senyor Largo Caballero i les milícies socialistas en el passat mes de març.

Els dos sumaris instruits contra el senyor Largo Caballero es distribuïen així: El senyor Alarcón porta el de l'ex-ministre socialista en els successos de Madrid i en el contraban d'armes, i el jutge militar, en la tasca de Largo Caballero en l'organització del senyor Largo Caballero en l'organització del moviment i de les milícies socialistas.

Sembla que Largo Caballero ha negat rotundament tota intervenció en els successos de Madrid i al·lega que romangué durant el moviment al seu domicili.

Pel que respecta a les milícies socialistas, hom sap que contaven a Madrid amb uns 10.000 homes.

Contra el senyor Largo Caballero ha estat extret, a l'acte de processament per part del jutge militar, un document que la dilació en adoptar aquesta mesura ha obert al fet d'haver hagut de consultar al Suprem per la qualitat d'ex-ministre del senyor Largo Caballero i demanar l'oportú aplicatori.

Al sortir el jutge militar, digué que el sumari avança amb gran rapidesa. Parla de l'organització dels rebels madrilenys i esmenta l'episodi pintoresc d'uns revolucionaris que es disfressaren de guardies civils amb espardenyes, per la qual cosa foren fàcilment reconeguts i detinguts pels guardies autèntics.

LA MORT DEL REI ALEXANDRE

Marsella, 12. — Al lloc on es trobava l'automòbil del rei Alexandre d'Yugoslàvia quan es va cometre el tràgic atemptat de Marsella ha estat col·locada per l'Ajuntament una làpia que commemora el fet.

«El rei Alexandre primer d'Yugoslàvia, amic de Marsella i de França, i el President Lloris Barthou, ministre de Negocios Estrangers. — 9 d'octubre del 1934.»

DUES NOVES CATÀSTROFES AL JAPÓ CAUSEN INNOMBRABLES VÍCTIMES

Toquio, 12. — Durant les darreres 48 hores s'han registrat al Japó dues espantoses catàstrofes.

A les mines de hulla de Hosokido es va produir una explosió de gas grisú i va originar grans depressions de mineral que va sepulcrar 150 miners. Fins ara han estat trets 37 cadàvers, i es tem que tots els sepultats hagin mort.

Per altra part, un formidable tifó ha ocasionat a la mar un veritable cessastre, doncs s'han anat a fons 150 vaixells pesquers tripulats per un miler d'homens. Encara que en la notícia oficial es parla tan sols de la desaparició de les embarcacions pesqueres, es té gairebé la certesa que s'hauran enfonsat per tot els destructors i torpediners sortits de la seva base, i ara retornat ja a port sense haver trobat el petit rastre d'una sola de les embarcacions.

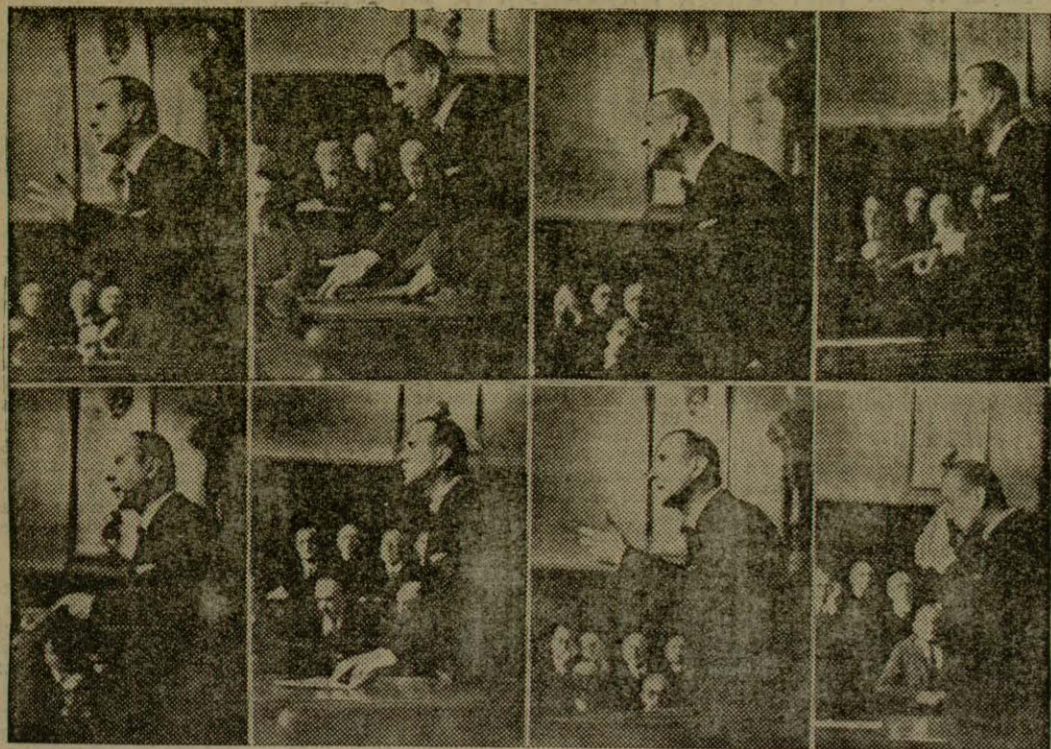
Toquio, 12. — Tan sols han pogut ésser salvats 30 dels 1.400 pescadors que van ser víctimes del formidable tifó que sorprenentment va mullar la mar del Japó el 9 d'octubre del 1934.

UNA DATA HISTORICA

Ara fa setze anys, va ésser signat l'armistici

EL PROCES DEL DESCARRILADOR DE TRENS, MATUSKA

El procés de Matuska, autor de nombrosos atemptats contra els trens internacionals, la vista del qual es segueix al palau de Justícia de Budapest. Algunes actituds de Matuska, durant el procés

(Express - Foto.)

El passat diumenge, dia 11 de novembre, s'acompliren setze anys de la data que el trompeta Henri Sellier va llançar el toc esperat durant tant temps. Vibraren en l'aire les agudes notes i al seu conjur els soldats deposaren llur acometidora actitud llurant-se al frenesí joios de la pau.

El mes d'octubre va ésser el declivi. Des del juliol, el nombre d'alemanys fets presoners pels aliats passava de 300.000, i els morts i ferits ascendien a més del doble. Per altra banda el vigorós reforç de les tropes americanes es feia sentir fonamentalment al comandament suípreme alemany que veia obligat a ordenar la retirada de les seves tropes en el front francès.

El 4 d'octubre, dominada la resistència teutònica, el Kàiser va oferir acceptar com a basament de la pau els catorze punts de Wilson. I va transcorrer un mes i arribà el 4 de novembre, en els primers dies del qual, gràcies als esforços de l'exèrcit aliat, la situació dels alemanys era ja gairebé insostenible.

A dos quarts d'una de la nit del dia 7 de novembre, el mariscal Foch va rebre, al seu comandament general de Senlis, un radi de l'alemnic: «Alt comandament alemany, segons ordre del Govern alemany, al mariscal Foch».

Informat el Govern alemany pel President dels Estats Units que el mariscal Foch havia rebut poders per a entrevistar-se amb els seus representants acreditats i per a comunicar-los les condicions de l'armistici, ja conèixer els noms dels seus plenipotenciaris i pregunta per on podran penetrar en les línies franceses. Demana també una suspensió d'hostilitats en interès de la humanitat.

Ja des del 4 de novembre, en virtut d'una conferència dels caps dels Govern aliats, el general Foch posava les condicions de l'armistici i ho tenia tot previst, comunicant als plenipotenciaris alemanys que podien presentar-se als llocs avançats

del camí de Maubeuge-La Chapelle-Quise, el cap del qual sector, general Debency, estava ja advertit amb anterioritat.

A dos quarts de cinc de la matinal del dia 7, Foch va sortir de Senlis en un tren especial, al qual anava unit el vagó-escriptori on havia de signar-se l'armistici.

En el vagó hi havia unes grans taules, cadires i algunes màquines d'escriure. El tren especial va arribar a dos quarts de set del matí a la petita estació de Rethondes, a uns deu quilòmetres de Compiègne, el bosc de Laigle. A poca distància de l'estació hi havia dues vies, consacrades a facilitar el transport de l'artilleria pesada, en una de les quals, a uns set-cents metres de Rethondes, en ple bosc, s'haurà el tren del mariscal, reservant l'altra via propera per al tren dels plenipotenciaris alemanys.

Acompanyaven al mariscal el cap del seu Estat Major, el general Weygand, els comandants Riedinger i De Miery, els dos oficials d'ordenança, el capità Bomtal, l'oficial lingüístic Pupper i l'interpret civil Laperche, representants tots ells de la França.

En nom d'Anglaterra hi assistiren els almiralls Sir Roslyn Wemyss i Hope.

Alemanya estava representada per Maximilian Erzberger, el comte Oberndorff, ministre plenipotenciari, el general Von Winterfeldt, el capità de navili Vanseler i els capitans Geyer i Heildorf.

Els gendarmes que estaven de guàrdia prop el tren francès presentaren armes i immediatament pujaren els delegats alemanys al vagó-escriptori, on foren rebuts pel general Weygand, al qual acompanyaven l'interpret Laperche, l'almirall Hope i un oficial anglès.

Una lleu inclinació de cap fou l'única salutació. Després els alemanys es col·locaren al voltant de la taula en els llocs indicats per mitjà de targes amb els seus noms.

«Winterfeldt—digu l'escriptor francès Raymond—estava molt envellit i amb el cap del tot blanc. Es veia emocionadíssim; el seu rostre apareixia molt descompost, però conservava la calma i la raça. Vanselow, de fisonomia més aviat vulgar, no deixava traslluir els seus pensaments. Oberndorff, impecable i correcte, tampoc. El més descaudet en el seu aspecte era Erzberger.»

Instantàniament després d'arribada la delegació alemanya va obrir-se la porta de cristalls del vagó i van aparèixer el mariscal Foch, serè i tranquil. Salutà militarment i avançà fins situar-se al lloc que tenia designat. Després d'una acotació de cap, a manera de salutació, es traugueren els caps.

Trencà el breu silenci, en el qual planava l'emoció de l'instant, la veu clara del general Foch: «—A qui tinc l'honor d'anunciar-me?»

«Als plenipotenciaris enviaats pel Govern alemany», respongué Erzberger en alemany ensems que al·ludava al mariscal els documents acreditatius, que el generalissim de l'exèrcit francès agafà, retirant-se al seu vagó particular per tal d'examinar-los.

Avia tornat a sortir i, sense asseure's va interrogar: «—Quin és el motiu de la vostra visita?»

«—Venim a rebre les proposicions de les potències aliades per tal d'arribar a un armistici en terra, en lloc i en els termes, en tots els fronts i en les colònies d'una manera definitiva.»

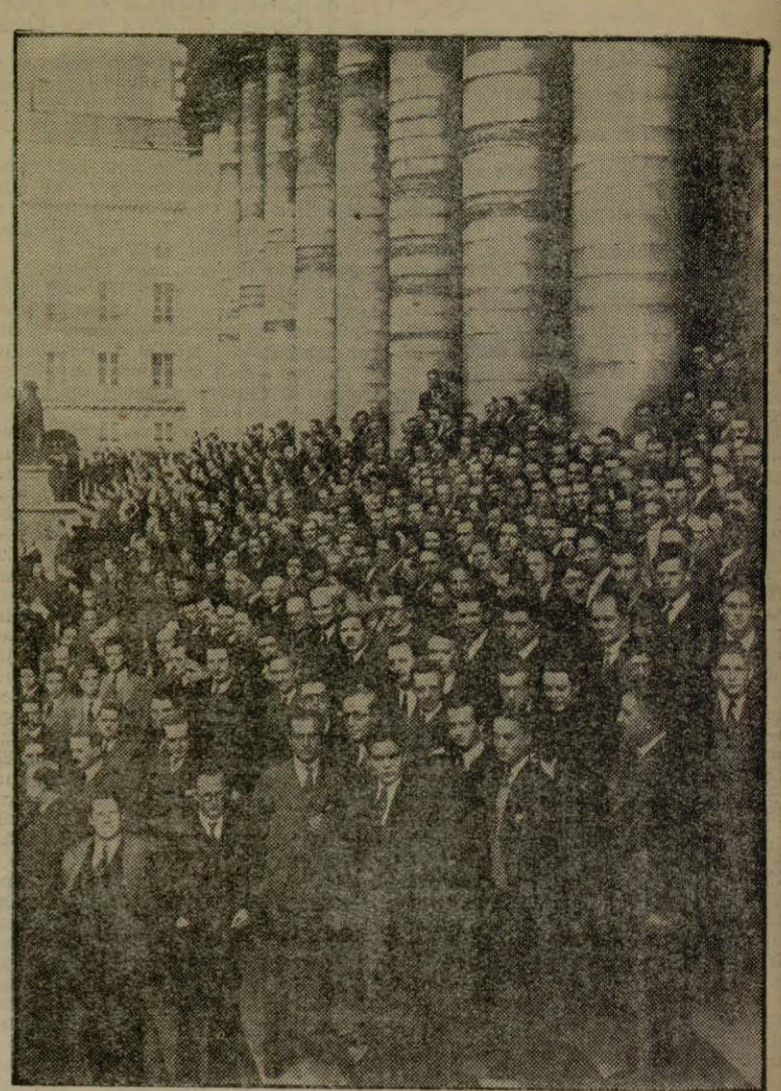
«—No tinc cap proposició a fer. El diplomàtic Oberndorff intervingué: «—Si el senyor mariscal ho prefeix podem dir que venim a preguntar en quines condicions consentirien els aliats un armistici.»

«—Demanau l'armistici?—digué Foch—. Si el demaneu, puc fer-vos conèixer en quines condicions serà obtingut.»

I a un senyal d'assentiment dels delegats alemanys, afegí: «—Vau a donar ordre que us siguin llegides les condicions acordades pels Govern aliats.»

I, dites aquestes paraules, s'assegué, imitant-los tots els presents. Acabada la lectura, que feu el general Weygand, Erzberger va guardar-se una còpia de l'acordat i Winterfeldt, l'aspecte de qual palesava un abatiment creixent, demanà que les hostilitats fossin suspeses tot el temps que el Govern alemany necessités per a estudiar les clausules proposades.

No hi assistí el comandant general de la Divisió de Fàrragona, on havia mort una cunyada seva, per la qual cosa presidi l'apat el coronel Jiménez Arenas, el qual senyor Foch i a continuació el senyor Soler i March pronuncià el seu discurs de la jornada, acabat el qual, i després d'una estona d'amenada conversa, es donà l'apat per acabat.

Un minut de silenci a la Borsa de París en commemoració de l'armistici (Foto. S. Català)

mateix mariscal regalà després a Clemenceau.

Eren dos quarts de sis del matí de l'11 de novembre del 1918 quan fou signat l'acte més transcendental de la història moderna. Sis hores després les operacions quedaven suspeses en tots els fronts.

A París i altres capitals s'ha commemorat l'aniversari de l'Armistici

París, 12. — Amb motiu del XVII aniversari de l'armistici, s'han celebrat solemnes cerimònies, tant a París com a tots els departaments francesos.

A la capital, una gran gornació omplia les amples voreres de la plaça de l'Estrella. La festa que cobria la tomba del soldat desconegut i el mausoleu aixecat a la memòria del rei Alexandre de Iugoslàvia, estaven coberts amb draps negres.

A les deu del matí formaren les forces militars, i un destacament d'antics combatents formà el quadre a la tomba del soldat desconegut. Acudiren també delegacions de totes les societats d'ex-combatents.

A dos quarts d'onze començaren d'arribar els membres de la Cambra i del Senat diplomàtic i els dels dos dipòloms del soldat desconegut i representants de tot el món oficial, civil i militar.

El general Gouraud inspeccionà les forces, i poc després arribà el cap de l'Estat amb els membres de la seva Casa militar, el qual passà revista a les delegacions d'antics combatents.

Seguidament, el President de la República, amb el seu seguit i el Govern, es traslladà a la tribuna aixecada prop de l'arc del triomf, per a presenciar des d'allí la cerimònia.

A un costat de la tribuna es col·locà el governador militar de París, general Gouraud, amb el seu Estat Major.

Els caps militars donaren el crit d'«Atenció!» i s'observà un minut de silenci. A continuació, el senyor Lebrun i els ministres s'aproparen a la tomba del soldat desconegut, davant la qual romangueren descoberts i inclinats durant uns moments.

Finalment, les forces desfilaron davant l'arc del triomf. Obrien la marxa els alumnes de l'Escola Politécnica seguits de la Infanteria, Cavalleria, Artilleria, Aviació, carros de combat, etc.

Les bateries dispararen les salves i ferer endre que el vol dels nombrosos coloms que tenen el niu en el monument. Al mateix temps diverses esquadres d'aviació evolucionaven sobre la gran plaça.

La cerimònia acabà a les 12 i el senyor Lebrun retornà al Palau de l'Eliseu.

També desfilaron totes les Societats d'ex-combatents. En passar l'organització «Crua de foc» se sentí la marxa de l'Associació al voltant del cap, el coronel Laroque i el senyor Doumergue. No es registraren incidents.

També se celebraren oficis religiosos, en els quals oficiaren un sacerdot catòlic, un pastor protestant i un rabí.

Acabada la cerimònia oficial començà la desfilla dels milers de persones que havien assistit a l'acte davant la tomba, sota l'arc del triomf.

París, 12. — Les organitzacions obreres sindicals, els partits socialista i comunista i altres d'esquerra, havien recomanat als seus afiliats que acudissin als voltants de la plaça de la Bastilla per a manifestar-se a la memòria de les víctimes de la guerra.

No s'han registrat incidents.

Casablanca, 12. — Amb motiu de l'aniversari de l'armistici, el Resident general ha rebut les personalitats franceses i àlts funcionaris del Marroc i ha pronunciat un discurs en el qual ha reit homenatge a la col·laboració del Marroc en l'obra de França.

El Soldà ha tramés un telegrama al cap de l'Estat francès en el qual es reitera l'afectió del poble marroquí.

Marsella, 12. — S'ha celebrat amb

la solemnitat acostumada el setzè aniversari de l'armistici.

Al lloc on fou comès el recent atemptat, ha estat inaugurada, en presència de les autoritats, una làpida commemorativa, en la qual es diu que en aquell lloc caigueren el rei Alexandre de Iugoslàvia, amic de França i de la llibertat i el ministre senyor Barthou.

Londres, 12. — A White-Hall s'ha celebrat la commemoració de l'armistici, amb assistència del rei, del príncep de Galles i del duc de York.

Acudiren a la cerimònia delegacions d'antics combatents anglesos i aliats.

Diverses comissions acudiren a depositar corones al monument aixecat prop de l'estació Victòria, a la memòria del general Foch.

Aquest número ha estat visat per la censura

Focs de Bengala

La crisi francesa ha estat resolta amb la inestabilitat presidencial de M. Flandin. ¿Qui és M. Flandin?, s'hauran preguntat molts lectors de diaris per als quals el cognom del flamant president és poc més que inèdit.

Tantmateix tots coneixem perfectament M. Flandin i no és altre, avui, que aquell polític que la França té sempre a tret per a servir-se'n en el moment oportú. Tant se val que es digui Flandin, oom Trochu; que sigui home de dretes, d'armes o de lletres. Quan a veïns Republics les coses no s'acabaven prou bé, n'acabava un estadista que cura de salvar la situació.

M. Flandin, per consonància, recorda M. Blonin. Aquest va ésser un home rodanxó que l'any 1858 va presentar-se a les autoritats americanes amb una inèdita pretensió de passar la maroma d'ant les catraces del Niagara. Desconec la tramitació burocràtica de l'afar. El cas fou que M. Blonin va obtenir el beneplacit per a emprendre el seu ariscat ascensió al Niagara.

Heus ací que la plàneta sempre arbitrària, sol que tal i com consonen els noms, s'addiu la tasca a realitzar. ¿Es que remuntar, avui, des de la Presidència del Consell el vèrtex de la política francesa no és tan ariscat com desfilant les catraces del Niagara pel pont mínim d'una corda fluita? Més si hom traginà la feixuga càrrega d'haver de normalitzar un país.

Altrament, allà, com ací, com a tot arreu, les circumstàncies es compliquen d'una manera tan propícia a les acrobàcies que l'art de passar la maroma pot ésser l'art que ens permeti a tots i a cadascú sortir indemnes de la turbulència contemporània.

J. M. FRANCES

CARNET L'OBRA DE LA CATALUNYA AUTONOMA

Llegim la premsa de dretes d'aquests dies, la premsa representativa — falsament representativa — de l'ordre, dels bons costums, del sentit de la tranquil·litat i els bons aliments. (No és, aquesta, hora de jacècia i d'ironia fàcil, però la conseqüència dels bons aliments, tractant-se d'una gent tan idealista com la que es tracta, era inevitable.)

Llegim la premsa d'altres dretes, sobretot, la que està posada sota l'advocació d'un Déu que predicava el perdó i la bona veu.

Llegim aquesta premsa aquests dies i sentim un fàctic moral com havem sentit poques vegades. I recordem — sense voler fer el savi — una frase de Lain menús que és la següent: «Abocar-se a l'ànima de certa gent dia honrada és com abocar-se a una letrina.»

Llegir aquests dies aquesta mena de premsa — òrgan de la gent correcta i ben educada, dels que es diuen senyors, més perquè el fan que no pas perquè ho signin, i es diuen cristians — ha de causar una impressió deplorable a qualsevol home veritablement civilitzat i sensible.

Recordar els diaris d'esquerra quan el 10 d'agost monàrquic. La seva actitud era d'atac, però no d'insult.

Hauríem comprés ara, ens hauríem explicat ara en la premsa de dretes una actitud d'atac, una actitud d'exigir justícia. El que no podem explicar-nos és l'ona de veïns que s'ha apoderat de la premsa de dretes i derat de la premsa de dretes contra els que han caigut.

Demanar justícia contra un revoltat és una actitud lògica.

Han passat dies, dies, dies. Queda, encara l'esbaliment de la tragèdia. Queden, encara, moltes llars amb llàgrimes: el fill, l'espos, el pare, morts o empresonats.

No obstant la revolució, com totes les revoltes, ha tingut les seves notes còmiques. I és que en la vida, més que en la tragèdia, es produeix la diucomèdia.

Heus ací dies d'aquestes notes: Aquells nuvis s'havien casat el dia 6 d'octubre en un poble de Jacà i havien vingut a Barcelona a passar la lluna de mel. Quan, passant per la ciutat, arribaven a la Plaça de la República, sonaven els primers trets. Com que no comptaven amb aquell número del programa, s'esperaren i entraren dintre l'Ajuntament amb la premsa que els de suposar.

A fora seguien els trets, augmentaven els trets. La nitria plorava. El nuvi no plorava, però no se'n faltava gaire. Als trets seguien les canonades.

Breu: els pobres nuvis fins fentem el matí no pogueren eixir de l'Ajuntament. Segurament mai ningú com ells no haurà passat una primera nit de casats tan accidentada.

L'altra anècdota té per escenari una oficina pública. Es l'endemà dels fets: la Plaça de la República encara és presa militarment.

Entra un funcionari. Ve a veure els companys. Parlen del que parla tothom; per la finesa hom veu els cançons, els soldats, els impactes a les façanes.

El funcionari s'acotuma: «Bé, veig, m'alegro que no hagi passat res.»

Llegim: «El diputat don Juan March promet el càrrec de Rejormatori d'Alicante de Henares.»

La darrera nota d'aquest Carnet, avui com cada dia, serà recomanar-vos la lectura d'un llibre. El llibre a les mans de l'honme és una arma magnífica. Pensau-hi.

I penso en Ignasi Iglésies, el poeta del poble, del qual acaba d'aparèixer el volum XIII de les seves Obres Completes.

El Museu d'Art de Catalunya, un dels millors d'Europa, resta obert al públic

La inauguració del Palau Nacional de Montjuïc com a Museu d'Art de Catalunya, que havia de tenir lloc el propi matí dia 7 d'octubre, i que hagué d'ajornar-se a causa dels esdeveniments que tots els nostres lectors recordaran, tingué lloc ahir al matí.

Pocs minuts després de dos quarts d'onze entraren al Palau Nacional de l'Exposició, per la porta del darrera, el general Batet, el ministre del Treball, senyor Oriol Anguera, el president accidental de la Generalitat, designat per l'Autoritat Governativa militar de la Divisió, coronel Francisco Jiménez Arenas, l'alcaldia accidental, senyor Martínez Herrera, amb els seus respectius ajudants, i els caps de ceremonial de la Generalitat i de l'Ajuntament.

A l'arribada de les esmentades autoritats una banda militar els reté honors i executà l'Himno de Riego.

El senyor ministre i les altres autoritats s'adreçaren primerament a un saló proper a la sala de festes, on eren esperats per diversos representants del cos consular i diferents invitats, i seguidament es traslladaren al saló on havia de tenir lloc la cerimònia de la inauguració del Museu d'Art de Catalunya.

En entrar-hi, el públic que hi havia a la sala amb aplaudiments i la Banda Municipal de Barcelona tocà, també, l'Himne de Riego, sota la direcció del mestre Lamote de Grignon.

La presidència fou ocupada pel senyor ministre, i les altres autoritats prengueren seient al seu voltant. A més a més de les personalitats que ja hem esmentat, hi havia el senyor Fernández Piña, almirall de l'Esquadra; el doctor Barrera, el qual representava el bisbe; l'auditor, coronel Ferrer; el president del Tribunal de Cassació de Catalunya, el sots-delegat d'Hisenda, el fiscal del Tribunal de Cassació, el cap superior de Policia, el general Pozas, l'excomte de Güell, el general López Pozas, el president accidental de la Junta de Museus, senyor Soler i March; el delegat de l'Estat, senyor Ramon Carreres Pons; el Sr. Prieto Bances, el senyor Mur, actual rector de la Universitat, el delegat de Marina, senyor Berdugo, els represen-

tants del cos consular, el fiscal senyor Salas i diversos membres de la Junta de Museus.

Seria lliar anomenar totes les altes personalitats que presenciaran l'acte de la inauguració. Direm, però, que hi eren representades totes les forces vives.

El president accidental de la Junta de Museus, senyor Soler i March, començà l'acte amb un abrandat parlament en el tancurs del qual es referí a la col·laboració que han donat la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la instal·lació al Parc Nacional de Montjuïc del Museu d'Art de Catalunya.

Feu seguidament grans elogis de l'actual president accidental i de l'alcaldia de la ciutat i digué que a ell era degut que es pogués dur a terme aquella inauguració amb l'assistència del senyor Anguera i del comandant general de la Divisió. Parlà també del que, al seu entendre, representa el Museu de Catalunya, i acabà fent vots per tal que el bon Déu permeti a la Junta de Museus poder seguir endavant la seva tasca.

Parlà a continuació el ministre de Treball, senyor Anguera de Sojo. Es de planyer que la seva veu, a través dels altaveus ressonés sensiblement, per la qual cosa fou molt difícil als periodistes fer-se càrrec de tot el que digué. En resum, però, afirmà que el Museu que s'inaugurava era dels més interessants d'Europa, car hi figuren les més importants joies de l'art català i tot el seu únicament a l'estorç del poble. Acabà saludant, en nom del Govern espanyol, el cos consular i les autoritats allí presents.

Després dels dos parlaments esmentats es donà l'acte per acabat i el senyor ministre i les altres autoritats es dedicaren a recórrer les sales del Museu, assessorats pels senyors Polch i Torres, Casas Abarca i Borralleres.

Hom aprofità l'estada al Palau Nacional per tal de procedir a la inauguració de l'estatua a Josep Llimona, que està emplaçada al saló central del primer pis. Esperaven allí diversos familiars del malaguanyat escultor, els quals foren salutats.

DE LA DIMISSIO DEL GOVERN DOUMERGUE I DE LA CONSTITUCIO DEL GOVERN FLANDIN

El mariscal Foch

dats i complimentats per les autoritats.

Pronunciaren parlaments els senyors Soler i March i Anguera de Sojo, i una vegada acabats aquests, dipositaren corones i rams de flors al peu del monument les entitats següents:

Cercle Artístic, Exposició d'Art, Institut d'Estudis Catalans, Cercle Artístic de Sant Lluc, Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, Associació d'Arquitectes de Catalunya, Saló de Barcelona, Amics dels Museus de Catalunya, Ateneu de Barcelona, Exploradors de Barcelona, Saló de Montjuïc, Foment de les Arts Decoratives, Associació d'Escultors, Col·legi d'Artífexs d'Ebenisteria.

En primeres hores de la tarda tingué lloc un banquet a l'Hotel Ritz que la Generalitat i l'Ajuntament oferiren a les autoritats que havien assistit a la inauguració del Museu d'Art de Catalunya.

No hi assistí el comandant general de la Divisió a causa d'haver-se haurat de traslladar a Fàrragona, on havia mort una cunyada seva, per la qual cosa presidi l'apat el coronel Jiménez Arenas, el qual senyor Foch i a continuació el senyor Soler i March pronuncià el seu discurs de la jornada, acabat el qual, i després d'una estona d'amenada conversa, es donà l'apat per acabat.

Alxecada la sessió, els delegats alemanys redactaren i trameteren al seu Govern un radi comunicant que el capità Heildorf sortiria tot seguit en direcció a Spa, residència del comandament general germànic, portador de les condicions acordades pels aliats. Així va realitzar-se. A les dues en punt, Heildorf, acompanyat del comandant De Bourbon-Busset, sortí de Rethondes en automòbil camí de Spa; però, malgrat tots els esforços del capità alemany, li fou gairebé impossible travessar les línies del seu propi Govern.

A la tarda del dia 10 el cap militar de l'estació de Rethondes trameté al mariscal Foch una comunicació telefònica del general Destiérier, el qual, des de Senlis, donava compte del radi interceptat pel servei francès, que deia així: «Govern alemany a plenipotenciaris alemanys: Els plenipotenciaris queden autoritzats per a signar l'armistici. Signat: El Canceller de l'Imperi.»

Poca estona després arribà un altre radi, aquest xifrat, del mariscal Hindenburg, que fou desxifrat, i a mitja nit, els delegats alemanys feien saber a Foch que estaven disposats a signar l'armistici. Els alemanys demanaren certes modificacions, algunes de les quals foren concedides pel mariscal francès en la reunió que els representants dels Govern beligerants celebraren al vagó-escriptori.

Posats finalment d'acord, Foch demanà als plenipotenciaris que signessin a la darrera pàgina en blanc abans que el text definitiu fos mecanografiat. I heus ací un detall per a molts ignorats: que l'armistici fou signat en blanc, fent-ho els francesos i els anglesos amb una ploma, que va quedar-se Foch, i els alemanys amb una altra ploma, que el

Un exèrcit de fotògrafs espera, a l'entrada de l'Eiell, la sortida dels antics i nous ministres (Foto. Grainform)